

[18th February 1959]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, let me add to what you have stated one more thing. I would also like to make this appeal. Particularly, when we speak about lady Members, I hope hon. Members will keep it in mind that they will have to be chivalrous to them. Especially when they have come into the House in spite of their tradition of remaining in their houses, they should be treated in such a way that more and more lady Members are encouraged to come into the House as Members. If speeches like this are made or even alleged to have been made, I am afraid it will certainly discourage other ladies to come into this House as Members. This point may kindly be remembered by all the hon. Members whenever they make a reference to lady Members. That is my only appeal, Sir.

SRI K. ANBAZHAGAN rose—

MR. SPEAKER: I have already stated that there cannot be any discussion on this matter.

SRI K. ANBAZHAGAN: The Hon. Minister has given some advice. I want to reply to it by way of personal explanation.

MR. SPEAKER: He has only made a suggestion.

SRI K. ANBAZHAGAN rose—

MR. SPEAKER: If the hon. Member wants, he can give a statement and I shall see whether that could be published later.

V.—ANNOUNCEMENT *re* BILL PASSED BY THE COUNCIL.

MR. SPEAKER: I have to announce that the Madras Public Health (Amendment) Bill, 1959 (L.C. Bill No. 2 of 1959), passed by the Legislative Council on the 16th February 1959 has been received for the concurrence of the Assembly.

VI.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS OPEN PLACES (PREVENTION OF DISFIGUREMENT) BILL, 1958 (L.C. BILL NO. 8 OF 1958)—*cont.*

MR. SPEAKER: Yesterday, we were discussing the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 and we have finished the first reading. Now, let us proceed with the clause by clause consideration of the Bill.

Clause 2.

MR. SPEAKER: The motion is—

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI S. LAZAR: Sir, I move—

“In sub-clause (a), *omit* ‘,’ (comma) in between the words ‘signs’ and ‘or’.”

SRI K. B. S. MANI: I second the amendment, Sir.

18th February 1959]

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

“ In sub-clause (b), *put* (1) in between the words ‘ advertisement ’ and ‘ which ’.”

SRI K. B. S. MANI : I second the amendment, Sir.

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

“ In sub-clause (b) (1) *omit* the words ‘ involving violence ’.”

SRI K. B. S. MANI : I second the amendment, Sir.

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

“ In sub-clause (b) (iii), *put* (2) in between the words ‘ or ’ and ‘ which ’.”

MR. SPEAKER : The amendment falls through for want of a seconder.

SRI S. LAZAR : Sir, my friends here have been standing to second the amendment.

MR. SPEAKER : The hon. Member should not attribute motives to the Speaker. I waited for some time. No hon. Member got up to second the amendment. Only after seeing that nobody was getting up to second the amendment, I said, ‘ The amendment falls through for want of a seconder ’. At least hereafter let hon. Members be quick in standing up for seconding amendments.

SRI K. B. S. MANI : I second the amendment, Sir.

SRI T. SAMPATH : Sir, I move—

“ *Renumber* items (iv) and (v) of sub-clause (b) as items (i) and (ii).”

SRI V. SANKARAN : I second the amendment, Sir.

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

“ In item (iv) of sub-clause (b) *omit* the word ‘ deliberately ’.”

MR. SPEAKER : Who is seconding the amendment?

SRI S. LAZAR : The hon. Member on the other side, Sir.

MR. SPEAKER : I should like to tell Mr. Lazar again that instead of imputing motives to the Speaker, he should request his friends to be more alert and get up quickly to second the amendments moved by him. In the case of a previous amendment, when I said that that amendment fell through for want of a seconder, he got up and said that friends by his side were standing to second the amendment. But, in this case, I found nobody on

[Mr. Speaker] [18th February 1959]

his side getting up to second the amendment. When I point out this to him, he says that friends on the other side were getting up to second the amendment. This is wrong and this is not correct. That is what I wish to tell the hon. Member.

SRI T. SAMPATH : I second the amendment, Sir.

SRI T. SAMPATH : Sir, I move—

“ In item (iv) of sub-clause (b), *add* the words ‘ rouse communal hatred or ’ at the end.”

SRI V. SANKARAN : I second the amendment, Sir.

SRI T. SAMPATH : Sir, I move—

“ In sub-clause (b) (ii), after the word ‘ allegiance ’, *insert* the words ‘ to the concerned forces ’.”

SRI V. SANKARAN : I second the amendment, Sir.

SRI T. SAMPATH : Sir, I move—

“ In sub-clause (b) (iii) *omit* the word ‘ the ’ occurring after the words ‘ section of ’ and before the words ‘ Citizens of India ’, respectively.”

SRI V. SANKARAN : I second the amendment, Sir.

SRI T. SAMPATH : Sir, I move—

“ In sub-clause (b) (iv), *omit* the words ‘ deliberately ’ and ‘ the ’ occurring after the words ‘ any class of ’.”

SRI V. SANKARAN : I second the amendment, Sir.

SRI T. SAMPATH : Sir, I move—

“ In the explanation to the clause—

(i) in item (2) *omit* the words ‘ without malicious intention ’ and ‘

(ii) in sub-clause (c), *omit* the word ‘ or ’ occurring between the words ‘ place ’ and ‘ building ’.”

SRI V. SANKARAN : I second the amendment, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ *Omit* item (iii) under sub-clause (b) and *renumber* the subsequent items.”

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendment, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ *Add* the following explanation after sub-clause (a), viz.,

“ *Explanation.*—This does not include anything connected with elections to the Parliament, Legislature and Local Bodies; and in connection with lawful political propaganda of political

18th February 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

parties announcing public meetings and policies; and also in connection with the demands of lawful organizations of workers, peasants and middle-class employees."

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendment, Sir.

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

"In sub-clause (c), omit the word 'private'."

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Now, the clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல முற்படுகிறேன். அநேகமாக எல்லாத் திருத்தங்களும் வார்த்தைகளைப் போடதல், நீக்குதல், அல்லது "கமா" போட்டு அல்லது நீக்குதல் இம்மாதிரியும் மற்றும் இலக்கணப் பிழை திருத்தமும் தான். நான் கொடுத்திருக்கும் எல்லாத் திருத்தங்களும் அந்த முறையிலேதான் இருக்கின்றன.

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரைக்கூட ஒரு சிறிய சிக்கல் இருக்கிறதென்பதை நான் நன்றாக உணருகிறேன். இந்த மசோதா மேல்சபையிலே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதனால், இங்கே சில திருத்தங்கள் ஏற்படுமானால், மறுபடியும் அந்தச் சபைக்குப் போக வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம். அதனால், கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், திருத்தங்கள் சில சேவைப்படுமானால், மறு சபைக்குப் போகவேண்டிய அவசியம் இருந்தாலும்கூட, அவைகளை ஒத்துக்கொள்ளுமாறு வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலாவது திருத்தம், இரண்டாவது பிரிவிலே உப-ஷர்த்து (ஏ) இல் "advertisement" includes any effigy or any bill, notice, document, paper or other thing containing any words, signs, or visible representations ;"

என்று இருக்கிறது. "ஸைன்ஸ்" என்பதற்கும் "ஆர்" என்பதற்கும் இடையே "கமா" இருப்பது பொருத்தமாக இல்லை. அகையால் காமாவை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். "ஆர்" என்ற வார்த்தை பின் தொடருகிற காரணத்தால், "கமா" இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இலக்கணப் பிரகாரம் பார்த்தாலும்கூட சரியாக அமையாது என்ற காரணத்தால் சிறிய திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உப ஷர்த்து (பி) இலே, ஐந்து தனிப்பட்ட காரணங்களைக் காண்பித்து, அந்தக் காரணங்களினாலே ஒரு விளம்பரம் ஆட்சேபணைக்கு உரியது என்ற முறையிலே அந்தப் பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. ஆனால், அதிலே வார்த்தைகள் அமைந்திருக்கும் முறையைப் பார்க்கும்போது, அது சரியாக இல்லை என்ற காரணத்தினாலேதான், 5, 6, 7, 8 எண்ணுள்ள நான்கு திருத்தங்கள் நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அவைகளைப் பார்த்தாலே அவைகளின் அவசியம் நன்கு தெரியவரும். "Objectionable advertisement means any advertisement which is likely to . . . என்று ஆரம்பித்து, அதை நான்காவது உப் பிரிவோடு சேர்த்து வாசிக்கும்போது அது சரியாக இல்லை. Which is likely to என்ற வார்த்தைகள் ஒவ்வொரு பகுதியோடும் இணைந்தே செல்லவேண்டும்.

"which is likely to incite any person", "which is likely to seduce any member of . . .", "which is likely to incite any section . . .", "which is likely to deliberately . . .".

[Sri S. Lazar]

[18th February 1959]

10.50
a.m.

என்ற முறையிலே வருகிறது. அது சரியாக அமையவில்லை. மூன்றாவது பிரிவின் கடைசி வாக்கியத்திலே கடைசியாக “ஆர் விச்” என்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், வாசிக்கவேண்டிய முறை “விச் ஈஸ் லேக்லி டு” என்பதை வைத்துக்கொண்டுதான் வாசிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால், அது சரியாக அமையவில்லை. க்ளாஸ் 2-பி மூன்றாவது பிரிவின் கடைசி வாக்கியத்தில் “ஆர் விச்” என்று இரண்டு வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. அதை வர்சிக்க வேண்டிய முறை எப்படி இருக்கவேண்டுமென்றால், க்ளாஸ் 2-பி யிலுள்ள “விச் இஸ் லேக்லி” என்பதை வைத்துக்கொண்டு வாசிக்க வேண்டும். அட்வர்ட்டைஸ்மெண்ட் என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பிறகு (1) என்பதைச் சேர்த்து வாசித்தால் அது நன்றாகப் பொருந்தும். அதைப்போலவே மூன்றாவது பிரிவில் வரும் “ஆர்” என்ற வார்த்தைக்கும் “விச்” என்ற வார்த்தைக்கும் நடுவில் (2) என்று சேர்த்து விட்டால் நான்காவது ஐந்தாவது உட்பிரிவுகள் சரியானபடி வாசிக்க முடியும். இப்படி மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த 5, 7 திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த இரண்டு திருத்தங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டால் நல்ல முறையில் வாசிக்கமுடியும். இந்த திருத்தங்களை இரண்டு விதமாகப் பிரிக்கலாம், அதாவது 1, 2, 3-ஐ ஒரு பிரிவாகவும் 4, 5-ஐ மற்றொரு பிரிவாகவும் வகுக்கலாம். முதல் வகுப்பில் (1) என்று போட்ட பிறகு என்று—

2 (b) “Objectionable advertisement” means any advertisement (1) which is likely to—

(i) incite any person to commit murder, sabotage or any offence involving violence; or

(ii) seduce any member of any of the armed forces of the union or of the police forces from his allegiance or his duty, or prejudice the recruiting of persons to serve in any such force or prejudice the discipline or any such force; or

(iii) incite any section of the citizens of India to acts of violence against any other section of the citizens of India;

(Sri V. K. Kothandaraman in the Chair.)

என்றும், மூன்றாவது உட்பிரிவின் கடைசியில் “ஆர்” என்ற வார்த்தைக்கு அடுத்தபடியாக (2) என்று போட்டு

(2) which—

(iv) is deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious belief of that class; or

(v) is grossly indecent, or is scurrilous or obscene or intended for blackmail:

என்னுடைய திருத்தங்களை இரண்டு பிரிவுகளாக நான் பிரிக்கிறேன். அதாவது 1, 2, 3 உட்பிரிவுகளை ஒரு வகுப்பாகவும், உட்பிரிவு 4, 5-ஐ ஒரு வகுப்பாகவும் நான் பிரிக்கிறேன். “விச் இஸ் டெலிபேரேட்லி இன்டெண்ட்ட்” என்பதும் “விச் இஸ் க்ராஸ்லி இன்டெசென்ட்” என்பதும் ஒன்றாக ஆகும். அந்த முறையில் இந்த உப பிரிவுகளை வாசிக்க வேண்டும் என்ற அளவில் இந்தத் திருத்தங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஐந்து திருத்தங்களும் ஒன்றுக்கு ஒன்று இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நல்ல திருத்தங்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணர வேண்டும். அப்படி உணர்ந்து இவைகளை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றே எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாலாவது உட்பிரிவில் “விச் இஸ் டெலிபேரேட்லி சிட்டிஸன்ஸ் ஆப் இந்தியா” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் இன்டென்ஷன் இருந்தால் போதும்.

18th February 1959] [Sri S. Lazar]

“டெலிபரேட் இன்டென்ஷன்” என்ற இருக்க வேண்டியதில்லை. அதனால் “டெலிபரேட்லி” என்ற வார்த்தையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதை எடுத்து விட்டாலும் அது இருந்தால் இருக்கக்கூடிய நோக்கம் அப்படியே இருக்கும். இது சம்பந்தமாக கனம் சம்பத் அவர்களும், கனம் சங்கரன் அவர்களும் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். “இன்டென்ஷன்” இருக்கும்போது அது “டெலிபரேட்” பாக இருக்க வேண்டும் என்று அவசியம் இல்லை. அது இல்லாமலேயே பொருள்படும். ஆனால் ஐ.பி.சி. 295 ஆவது பிரிவில் அப்படி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம். அதை அனுசரித்துத்தான் இங்கேயும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்கே “இன்டென்ஷன்” வருகிறதோ அங்கே “டெலிபரேட்லி” யும் வருகும். அதனால் அந்த வார்த்தை தேவையில்லை. அந்த முறையில்தான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இப்பொழுது இயற்றப்பட இருக்கும் சட்டத்தின் அடிப்படையில் மத சம்பந்தமான கிளர்ச்சிகள், மத சம்பந்தமான உணர்ச்சிகள் தூண்டுதலின் நோக்கத்தோடு விளம் பாங்கள் அமையக்கூடாது என்று நான்காவது பிரிவில் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய கருத்தை எடுத்து ஒரு திருத்தமாக, அதாவது பத்தாவது திருத்தமாக கொடுத்திருக்கிறேன். மத சம்பந்தப் பட்ட விளம்பரமாக இருந்து அது உணர்ச்சி வசப்படுத்தக்கூடிய விளம் பாமாக இருந்தால் அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதாக அந்த முறையில் சப் க்ளாஸ் “பி” ஐட்டம் 4-க்குக் கடைசியில் “ரொளஸ் கம்யூனல் ஹேர்ட்ரெட் ஆர்” என்று சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஜாதி துவேஷத்தையும் உண்டு பண்ணக்கூடாது என்ற அளவில் என்பதற்காக, பூசல் ஏற்படக் கூடாது என்ற நோக்கத்துடன் இதைக் கொடுத்திருக்கிறேன். மத அடிப்படையில் மட்டுமல்ல ஜாதி அடிப்படையிலும் ஒருவன் ஒருவர் எதிர்ப் பேசக்கூடாது என்பதற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். சாதாரணமாக ஒரு ஜாதியைப்பற்றி பேசுவது என்பது கூடாது. அதன் காரணமாக ஒருவருக்கு ஒருவர் மனக் கசப்பு வரக்கூடாது என்ற முறையில் இதை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக “சி” பிரிவில் உள்ள “ப்ளேசஸ் ஒப் நு பப்ளிக் வியூ” என்ற வார்த்தைகளை விவரிக்கும்போது “இன்க்ளூட்ஸ் எனி ப்ளாவேட் ப்ளேசஸ் ஆர் பில்டிங், மானுமண்ட்ஸ், ஸ்டாச்சு” என்றெல்லாம் இருக்கிறது. இப்பொழுது அமைந்த திருப்பதில் “எனி ப்ளாவேட் ப்ளேசஸ்” என்று சொல்வதற்கு அவசியம் இல்லை. எந்த இடமோ, கட்டிடமோ, சிலையோ, சுவரோ மற்ற பொருள்களோ என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் போதும். அந்த வழியில் செல்லக்கூடிய யாவரும், அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய யாவரும் அந்த பொது பாட்டையில் இருக்கக்கூடிய யாவரும் என்று இருக்கிறது. அதனால் “ப்ளாவேட்” என்ற வார்த்தை இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்படிப்பட்டவைகளையெல்லாம் சொல்லும்போது அவற்றில் “ப்ளாவேட் ப்ளேசஸ்”களும் வருகிறது. அதனால் அந்த வார்த்தையை விட்டுவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த முறையில் நான் 11-வது திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த திருத்தங்களை நன்றாக பரிசீலனை செய்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. SAMPATH : கனம் சேர்மன் அவர்களே, அநேக மாக நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தங்களும் கனம் லாஸர் அவர்கள் கொடுத்த திருத்தங்களும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். முதன் முதலில்

[Sri T. Sampath] [18th February 1959]

நான் கொடுத்த திருத்தத்தில் அதாவது இரண்டாவது பிரிவில் சப் க்ளாஸில் “அலிஜியன்ஸ்” என்ற வார்த்தைக்குப் பிறகு “to the concerned forces” என்ற வார்த்தைகளைத் சேர்க்க வேண்டும் என்ற ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் அந்த திருத்தத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்பவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தம் லாங்குவேஜ் சம்பந்தமானது. லாங்குவேஜை திருத்த வேண்டும் என்பதுதான். சப்-க்ளாஸ் (பி) (3)-ல் உள்ள “section of” என்ற வார்த்தைகளுக்கும் “citizens of India”, என்ற வார்த்தைகளுக்கும் இடையில் உள்ள “the” என்ற வார்த்தையை எடுத்து விட வேண்டும் என்ற திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் ஒரு சாதாரண திருத்தம். இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார் என்றே நினைக்கிறேன்.

அடித்தாற்போல் நாலாவது பிரிவில் “deliberately intended” என்ற ஒரு பதம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார். “deliberately” என்ற அந்தப் பதமானது ஐ.பி.சி.யில் இருக்கிறதை அப்படியே எடுத்துப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஐ.பி.சி.யில் அந்தப் பதம் ஒரு பிரிவினா கீழ் ஒரு குற்றத்தை விளக்க அந்த வார்த்தை உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் அந்தப் பதத்தினுடைய நோக்கமே வேறாக இருக்கக்கூடும். மேலும் “intendedly” என்ற இந்த இரண்டு பதங்களும் சேர்த்துப் பார்த்தால் ஒருவன் இந்தமசோதாவின் கீழ் குற்றம் புரிவதற்கு எதுவாக இருக்கும். ஆகையினால் “deliberately” அதாவது வேண்டுமென்றே அல்லது தெரிந்தோ என்ற பதத்தை எடுத்து விட்டால் அநேகமாக இந்த மசோதாவின் கீழ் குற்றம் செய்கிறவர்களை இன்னும் கண்டிக்க வசதியாக இருக்கும் என்ற அளவில்தான் “deliberately” என்ற பதத்தை எடுத்து விடவேண்டும் என்று நான் கூறியிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக அதே பிரிவில் முதலாவது பிரிவில் “incite any person to commit murder, sabotage or any offence involving violence” என்றிருக்கிறது. “involving violence” என்பதை நீக்கி விட்டால் சரியாக இருக்கும். “involving” என்ற ஒரு பதத்திற்கு இங்கு தேவை யில்லை. “அபன்ஸ்” என்று இருந்தாலே சரியாக இருக்கும். அதனால் “involving violence” என்ற வார்த்தைகளை எடுத்து விட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஏனென்றால் “அபன்ஸ்” என்றால் எல்லா குற்றமும் அடங்கி இருக்கிறது. “வயலன்ஸ்” என்றால் பலாத்காரமாக இருந்தால்தான் அது குற்றமாக இருக்கும் என்று இந்தப் பிரிவில் காணப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால்தான் “involving violence” என்ற பதத்தை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் அதே விளக்கப் பிரிவில் “is deliberately intended to outrage the religious feeling of any class of the Citizens of India by insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class” என்று இருக்கிறது. இதில் மத, வகுப்பு துவேஷத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய விளம்பங்கள், சுவர் ஒட்டிகள் இவைகளை தடுக்க தகுந்த இடமில்லை. வகுப்பு துவேஷத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய விளம்பங்களையும் சுவர் ஒட்டிகளையும் தடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் நான் ஒரு திருத்தத்தை கொடுத்திருக்கிறேன். இதைப்பற்றி கனம் லாஸர் அவர்கள் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லி விட்டார். ஆகவே வகுப்பு துவேஷத்தை தடுக்கக்கூடிய இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

18th February 1959] [Sri T. Sampath]

அடுத்தாற்போல் இரண்டாவது பிரிவில் எக்ஸ்ப்ளேனேஷனில் “criticising any social or religious practices without malicious intention.” என்று இருப்பதில் “Without malicious intention” என்பதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் மசோதாவின்மூலம் நோக்கமே இதில் குற்றம் செய்கிறவர்களைத் தண்டிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில்தான் அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே என்னுடைய இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11
a.m.

SRI N. K. PALANISAMI: சேர்மன் அவர்களே, நான் ஷரத்தை எதிர்க்கிறேன். ஏனென்றால் இது அவசியம் இல்லாதது. ஏற்கனவே “இந்தியன் பீஸ் கோடில்” செக்ஷன்கள் 121, 124, 131-ல் இருந்து 141 வரை இருக்கிறது. இந்த செக்ஷன்களின்படி இந்த மாதிரிக் குற்றம் செய்தவர்களைத் தண்டிக்க முடியும். கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது யாருக்கும் பயந்து கொண்டு, இதைக் கொண்டு வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். சுவர்களில் எழுதுவதற்கு ஆட்சேபனை கிளப்பினால் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். “Sentimental objection” என்று இருக்கிறது, அதன் பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினைப் பற்றி அவதூறுக் எழுதுவதோ, அவ்வாறு எழுதுவதைத் தடுப்பதற்குத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினைத் திட்டெவர்கள் என்னென்ன கொள்கைகளை வைத்திருந்தார்களோ அவைகளைக் கை விடுவதற்குப் பதிலாக அதிகப் படியாக அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபடுவார்களே தவிர அதை விட்டு விட மாட்டார்கள். எப்பொழுது தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுகிறதோ அப்போது இந்த வத்தியாசங்கள் எல்லாம் தானாக மறைந்து விடும். உதாரணமாக ஒரு தொழிற்சாலையில் எல்லா ஜாதியினரும் ஒரே வேலையைச் செய்கிறார்கள் என்றால் அங்கு ஹர்ஜன், மேல் ஜாதி என்ற வித்தியாசம் எல்லாம் இருக்காது. இந்த மட்டுப்பாடும் வளர் வரை ஜாதி போகும் தவிர ஒரு குறிப்பிட்ட மதத்தினைத் திட்டெவதாலோ, ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினைத் திட்டெவதாலோ போய் விடாது. ஆகவே யாரோ ஒரு சமூகத்தினைப் பற்றிச் சுவற்றில் எழுதிவைத்து விட்டுப் போய்விட்டான் என்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஒன்றும் செய்து விட முடியாது. ஆகவே இதற்குப் பரிகாரம் காண சகல கட்சியினரையும் கொண்டு இன்னின்ன முறையிலே இருக்க வேண்டுமென்று பொதுவாக ஒரு முடிவு எடுத்துக் கொண்டு செயலாற்றினால்தான் இதைத் தடுக்க முடியும் தவிர, இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. ஒருவன் எழுதும் போது போலீஸ் பார்த்தால்தான் அவனைப் பிடிக்க முடியும். ஆகவே யாரும் எழுதி விட்டுப் போய் விடலாம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தினால் பயன் ஒன்றும் ஏற்படாது. அடுத்தபடியாக “Seditious” என்று இருக்கிறது. இது இரண்டாவது யுத்த காலத்தில் வந்த வார்த்தை. “incite any person to commit murder, seditious or an offence...” என்று இருக்கிறது. யார் என்ன வேண்டுமானாலும் “Sabotage” செய்ய முடியாது. எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் (பி)ல் “criticising any social or religious practices without malicious intention and with an honest view to promote social or religious reform or social justice”

(Mr. Speaker in the Chair.)

என்று இருக்கிறது. இதை எப்படி நிரூபிப்பது? “Without malicious intention” என்பதை எப்படி உணருவது? எப்படி “பஞ்ச” பண்ணுவது? ஆகவே இந்த ஷரத்துக்கே அவசியம் இல்லை யென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் இருக்கக்கூடிய பிரிவுகளையும், விபரங்களையும் படிக்கிற போது இந்த மசோதா எவ்வளவு மோசமானது என்பதை நான் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. “அட்வர்டைஸ்மெண்ட்” என்றால் என்ன? “விளம்பரம்” என்றால் என்ன என்பதை மசோதாவில் எப்படிக் கொடுக்க

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th February 1959]

கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். நோட்டீஸ் ஒட்டுவது, சுவர்களில் ஒட்டுவது, சுவர்களில் எழுதுவது, ரஸ்தாக்களில் எழுதுவது ஆகிய எல்லாவற்றையும் அதன் கீழ் கொண்டு வரலாம். ஆகவே அந்த “விளம்பரங்கள்” என்ற ஒரு வார்த்தையில் அடங்கிய ஒரு காரியத்தை யாராவது செய்வார்களேயானால் அவர்களைத் தண்டிக்க 4-வது பிரிவில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 4-வது பிரிவுப்படி யாருடைய புகாரை வைத்துக் கொண்டாவது ஒருவரைக் கைது செய்து எடுவார்களேயானால், தாங்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுடையது என்று 6-வது பிரிவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குற்றவாளிகளைக் கைது செய்து போலீசார் கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சர்க்கார் அனுமதியை வாங்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இவ்வளவு அதிகமாக அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு போய் போலீசார் கையில் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மத சம்பந்தமான உணர்ச்சியுள்ளவர்களின் மனதைப் புண்படுத்தக்கூடிய முறையில் சில விளம்பரங்கள் வருகின்றன. சமுதாயத்தில் ஒழுக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய விளம்பரங்கள் வருகின்றன. இவைகளைத் தடுப்பதற்குத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் அரசியல் கட்சிகளும், தொழிற்சங்கங்களும் விவசாயச் சங்கங்களும், தங்களுடைய நியாயமான, சட்ட பூர்வமான எந்த விளம்பரமும் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் உணர்ந்தார்களா? இல்லையா? நடைமுறைக்கு வரக்கூடிய சமயத்தில் அரசியல் கட்சிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்கள் தொழிற் சங்கங்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய சங்கடங்கள் ஆகியவை போகப் போகத் தெரியும். தெரிந்து செய்திருந்தால் சரி. தெரியாமல் செய்திருந்தால் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

விளம்பரம் என்று விவரிக்கக்கூடிய சமயத்தில் அரசியல் கட்சிகள் தேர்தல் சம்பந்தமான விளம்பரங்கள், பொதுக்கூட்டம் சம்பந்தமான விளம்பரங்கள் ஆகியவற்றுக்கெல்லாம் விதி விலக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம். நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தத்தின்படி அரசியல் கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள், விவசாயச் சங்கங்கள், அவர்களுடைய சட்ட பூர்வமான இயக்கங்கள் ஆகியவைகளில் விளம்பரங்களைத் தடை செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். 4-வது பிரிவுப்படி என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்றால் தேர்தல் காலத்தில் எந்த விதமான விளம்பரத்திற்கும் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடும். எந்த நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் பொதுவாக தனிப்பட்டவர்களின் கட்டிடங்களின் சுவர்களில்தான் விளம்பரங்கள் ஒட்டப்படுகின்றன. இதுவரை யாரும் அதைப்பற்றித் தவறான முறையில் முறையிட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்தச் சுவர்களில் விளம்பரம் செய்யக் கூடாது என்று சொல்லுகிற நம்முடைய சர்க்கார் விளம்பரம் செய்வதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். கடந்த பல வருஷங்களாக காங்கிரஸ் கட்சி உட்பட எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் தொழிற்சங்கங்களும் சுவர்களில் நோட்டீஸ் ஒட்டுவதன் மூலமாகவும், தெருக்களில் எழுதுவதன் மூலமாகவும்தான் விளம்பரங்களைச் செய்து வருகின்றன. யாரும் இதற்கு ஆட்சேபணை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்தச் சபையில் உள்ள எந்த எதிர்க்கட்சியும் தரக் குறைவான வகையில் எழுதினர் என்று இது வரை ஒரு சம்பவம் கூடக் காணப்படவில்லை. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்துடைய எழுத்துக்கள் இருந்தால்கூட அந்த விளம்பரத்தைப் பற்றிப் புகார் செய்தது கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் என்ன? இதற்கு முன் தேசிய கௌரவத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காக சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட காலத்தில் எங்கள் மூழு ஒத்துழைப்பையும் கொடுத்தோம். ஆனால் இப்போது இந்தச் சட்டம் அவசியம் இல்லையென்று கூறுகிறோம். மதத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டாலும், மதத்தில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளவர்களின் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது.

18th February 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஆனால் விளம்பரம் என்பதற்கு இந்த மசோதாவில் கொடுத்திருக்கக் கூடிய வியாக்கியானத்தைப் பார்க்கும்போது நாளைக்கு தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை, விவசாய சங்க நடவடிக்கைகளை எல்லாம் நசுக்கிவிடுவதற்கு மறைமுகமாக வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. எந்த அரசியல் கட்சியை எடுத்துக் கொண்டாலும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய குறைந்த செலவில் எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. இன்றைக்கு பஸ் முதலாளிகளுக்கு எதிராக பஸ் தொழிலாளிகளோ, மில் முதலாளிகளுக்கு எதிராக மில் தொழிலாளர்களோ நடத்தக்கூடிய கிளர்ச்சிகளுக்கு அவர்கள் நடத்துகிற எளிய கூட்டங்கள் பற்றி, கொள்கைகளைப் பற்றி விளம்பரம் செய்வதற்குரிய ஜனநாயக முறை இருந்தது. இன்றைக்கு மறைமுகமாக அந்த உரிமை பறிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? சாதாரணமாக அதிகப்பணம் இல்லாத தொழிற்சங்கங்கள் இன்றைய தினம் ஒரு சுண்ணாம்புக் கட்டியை எடுத்துக் கொண்டு சென்றால் எங்கே எப்போது கூட்டம் நடக்கிறது என்பதைப் பற்றி ஜனங்கள் கூடுகிற இடங்களில் எல்லாம் எழுதிவிட்டு வந்துவிடலாம். ஜனங்களை மிகக் குறைந்த செலவில் ஒன்றுகூட்டிவிடலாம். இப்படிப் பல நல்ல காரியங்களுக்கு ஜனங்கள் கூட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் இப்போது வெகுவாகப் பாதிக்கப் பட்டுவிடும் இந்த மசோதா அமுலுக்கு வந்தால். இதற்கு இன்னொரு உதாரணத்தைச் சொல்ல முடியும்.

தனிப்பட்ட கட்டிடத்தில் கூட்டம் நடக்கும்போது மைக் வைக்கவேண்டுமென்றால் கூட முன்பு லேசென்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்கிற திருத்தத்தை சர்க்கார் கொண்டு வந்தார்கள். அதை அப்போதே நான் ஆட்பேசித் தேன். இப்போது தொழிற்சங்கங்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு என்னு சில இடங்கள் இருக்கின்றன. தொழிற்சங்கத்திற்கே உரிமையாக வாங்கப்பட்ட கிட்டத்தட்ட 4 ஏக்கர் விஸ்திரைமுள்ள தடல் திருச்சியில் இருக்கிறது. அந்தச் சங்கத்தார் அந்தத் தடலில் கூடி தங்களுக்குச் சொந்தமான, உரிமையை பாதிக்கக்கூடிய விஷயங்களைப் பற்றி எல்லாம் பல ஆண்டுகாலமாக விவாதித்து தக்க நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தடலில் மைக் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றாலும்கூட இப்போது லேசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்லி, அது மறுக்கப்பட்டு பல விதமான தொல்லைகள், காலதாமதம் எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. ஒன்றிரண்டு நாளில் சட்டென்று கூட்டத்தைக் கூட்டுவது என்றால் இப்போது முடியாமல் இருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The clause relates to advertisement and not to propaganda. The speech must be relevant to advertisement.

SRI M. KALYANASUNDARAM: This is advertisement. இந்தக் களால் இரண்டில் விளம்பரம் பற்றி வருகிறது. விளம்பரம் என்பதில் பிரசாரம் இருக்கிறது. எந்த அரசியல் கட்சியானாலும் தங்களுடைய பிரசாரத்திற்காக விளம்பரங்களைத்தான் கையாளுகிறார்கள். இவற்றை மறைமுகமாக இந்தச் சட்டத்தில் தடைபடுத்துவது சர்க்காரின் நோக்கம் இல்லையென்றால் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை சுலபமாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம். நான் குறிப்பிட்டிருப்பது என்ன.

“This does not include anything connected with elections to the Parliament, Legislature and Local Bodies; and in connection with lawful political propaganda of political parties announcing public meetings and policies; and also in connection with the demands of lawful organizations of workers, peasants and middle class employees.”

இதைப்பற்றி நான் வலியுறுத்திப் பேசும்போது அவற்றையெல்லாம் குறிப்பிடாமல் எப்படி இருக்க முடியும். சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவில் என்ன என்ன இருக்கிறதோ அவை எல்லாவற்றையும் சேர்த்துவிட்டார்கள். ஒன்றுக்குக்கூட விலக்குக் கொடுக்கவில்லை. இதில் தொழிற்சங்கங்களோ, அரசியல் கட்சியோ செய்கிற விளம்பரம்—சுவரொட்டி

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th February 1959]

பற்றி எதுவும் வராது என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக அதைச் செய்துவிடுவதற்கு என் திருத்தத்தை ஒத்துக் கொள்வதில் எவ்வித ஆட்சேபனையும் இருக்க அவசியம் இல்லை.

MR. SPEAKER : விளம்பரம் பற்றிப் பேசுங்கள். மைக் பற்றி இதில் பேசுவதற்கு என்ன இடம் இருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் மைக் லைசென்சு பற்றி சொன்னவுடனேயேதான் சொல்வதைச் சொல்லிவிட்டுவிட்டேனே. இப்போது விளம்பரம் தடை செய்வது என்கிற தலைப்பில் இவர்கள் போட்டிருக்கிற விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்தால் தொழிற்சங்க உரிமை படிப்படியாக எவ்வாறு பரிசுப்படுகிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். தேர்தல் காலத்தில் எதிர்க்கட்சியை ஒடுக்குவதற்கு, அவர்கள் விளம்பரம், சுவரொட்டி முதலிய பிரசார சாதனம் எதையுமே கையாள முடியாது செய்துவிடுவதற்குத்தான் இது பயன்படும். எதிர்க்கட்சியைக் கண்டு பயந்து கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. அவர்களுக்குள்ள தைரியத்தைப்பற்றி நான் பாராட்டாமலில்லை. அவர்களுடைய பயத்தினால் ஏற்பட்டது இது என்று நினைக்கவில்லை. இந்த மசோதா அவர்களுடைய கெட்டிக்காரத்தனத்தினால்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இனி அதிக செல்வாக்குள்ள கட்சி எவ்வளவு அதிகமாகச் செலவு செய்கிறதோ அந்த அளவில் சாதாரண தொழில் சங்கம், விவசாயச் சங்கம் முதலியவைகளும் விளம்பரத்திற்காகச் செலவு செய்யநேரிடும். அதோடு வேலை நிறுத்தம் என்று அவர்கள் தங்கள் உரிமைக்காக போராடுகிற நேரத்தில் அந்தப் போராட்டத்தில் முன்னணியில் நிற்பவர்களை—கரியினால் எழுதினார்கள், சண்ணம்பினால் எழுதினார்கள் என்று எதையாவது சொல்லி இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பிடித்து உள்ளே போட்டுவிட்ட முடியும். இப்படி அவர்களுடைய இடக்கத்தை உடைப்பது சலபமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால்தான் இந்த—அட்வர்டைஸ்மென்ட் என்று பகுதி இவ்வளவு விரிவானதாக வியாக்கியானம் செய்யப்படக் கூடாது. இது சாதாரண விஷயம் அல்ல. இதில் சேராத பகுதியே கிடையாது. நேரிடையாகத் தாக்கவில்லையென்றாலும் போலீஸ்காரர்களை வைத்துக்கொண்டு மறைமுகமாக இதை உடைக்க முடியும். சாதாரண மாக தொழிலாளர்களுடைய இயக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால்—இந்த பத்திரிகை ஸ்ட்ரைக் பண்ணியபோது சர்க்காரால் போலீசை அனுப்ப முடியாமல் போய்விட்டது. வண்டலூரில் மோட்டோர் பாக்கரி இருக்கிறது. அங்கே வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்ட காலத்தில் நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்களைக் கைது செய்தார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் எழுப்புகின்ற பிரச்சனைகளுக்கு என்னால் பதில் சொல்ல முடியாது. காரணம் மசோதாவுக்குப் புறம்பான பல விஷயங்களில் அவர்கள் தலையிடுகிறார்கள். ஆகவே அவற்றுக்கு எல்லாம் நான் பதில் சொல்லவில்லையென்றால் அவர் சொன்ன கருத்துக்கள் அத்தனையையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது.

MR. SPEAKER : நீங்கள் சொன்னதைத்தான் நானும் சொல்ல நினைத்தேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான் சொல்ல விரும்புவது அப்படி நேரிடையாகத் தாக்கினால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இப்படி இந்த மசோதாவின் கீழ் மறைமுகமாக தொழிலாளர்களுடைய இயக்கத்தை உடைத்தெறிய—சுவரொட்டி ஒட்டினார்கள்—கரியால் எழுதினார்கள் என்று எதையாவது சொல்லி அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து—போராட்டத்தையே உடைத்து எறியக்கூடிய அளவில் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படும் என்று நான் பயப்படுகிறேன். ஆகவே

18th February 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

நான் சொல்ல வந்த கருத்துக்கு அடிப்படையான உதாரணமாகத்தான் இவைகளைச் சொல்கிறேன் தவிர சம்பந்தம் இல்லாதவற்றை குறிப்பிட வில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்களும் அடிக்கடி குறிக்கிறவதிலிருந்து நான் சொல்கிற விஷயங்களும் உண்மையாகவே இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது.

MR. SPEAKER : No, no. நானும் கனம் அமைச்சர் சொல்ல வந்ததைத்தான் சொல்வதாக இருந்தேன். அவர் குறுக்கிடுவதைப் பற்றிச் சந்தேகப்படவேண்டாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அப்படி இல்லையென்று சொன்னால் நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய இரண்டாவது திருத்தம்—

In clause 2 omit item III under sub-clause (b) and renumber the subsequent items.

என்று கூறுகிறது.

இந்த மூன்றாவது பிரிவு என்ன சொல்லுகிறது? 'incite any person to commit murder, sabotage or any offence involving violence; or' என்று சொல்லி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குற்றம் புரியும்போது அதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்தியன் பீனல் கோடிக்ஸ் அதிகாரம் இருக்கிறதென்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த மசோதாவில் அதையும் ஏன் சேர்க்கவேண்டும்? இந்தப் பிரிவின்கீழ் பலாத்காரத்தைத் தூண்டக் கூடிய விளம்பரங்களைத் தடுப்பது நோக்கம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பலாத்காரத்தைத் தூண்டக் கூடிய சுவரொட்டி ஒட்டப்பட்டால் இந்த மசோதாவின் கீழ் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதோடு இதர சட்டங்களின் கீழ் வருவதையும் இங்கே கொண்டு வந்து சேர்ப்பதன் காரணம் என்ன என்று சொன்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. ஆகவே இந்தப் பிரிவையும் எலக்சுவிடவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன். போலிசை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிர்வாகம் நடத்துவது என்று போனால் எந்த அரசாங்கமும் நிலைக்க முடியாது. அது எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும் நிடித்திருக்க முடியாது. அஹிம்சா முறையானாலும் மக்கள் ஆதரவு இருக்கவேண்டும். பலாத்காரமானாலும் மக்கள் ஆதரவு இருக்கவேண்டும். அதற்காக நான் பலாத்காரத்தை ஆதரிப்பதாக இல்லை. ஆனால் நியாயமான முறையில்—சட்டபூர்வமான முறையில் நடக்கக் கூடிய போராட்டங்களை—என்.ஜி.ஓ.க்களுடைய போராட்டமாகவே கூட இருக்கலாம்—உடைத்தெறிவதற்கு மறைமுகமாக இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படும் என்பது என் அபிப்பிராயம். ஆகையால் நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய இரண்டு திருத்தங்களையும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். சர்க்காருக்கும் அந்த மாதிரி எண்ணம் இல்லாவிட்டால் தயவுசெய்து என் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : During the first reading of the Bill many 11-20
Members have spoken. If the same arguments are to be repeated a.m.
now, it will be only prolonging the discussion on this clause. I
did not want to interfere when the hon. Member Sri Kalyana-
sundaram was speaking. All the arguments now adduced were
stated during the first reading of the Bill and they are likely to be
repeated during the Third reading stage of the Bill also. Does
the House want me to allow a main speech to be made by Mem-
bers during the clause by clause discussion of the Bill? I have
no objection to allow such speeches but we will only be taking the
time of the House.

[18th February 1959]

SRI A. GOVINDASAMY : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலி
லிருந்து எழும் வினாக்களுக்கு அங்கத்தினர்கள் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள்
பதில் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI V. SANKARAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்த
திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களிலே முதல் பிரிவில் இருக்கக்கூடியது வெர்பல்
அமென்ட்மென்ட். இரண்டாவது ஷரத்து சற்று கடுமையாக இருக்
கிறது. மூன்றாவது பிரிவு ஜாதி மத உணர்ச்சியை மட்டும் தடை
செய்வதாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் ஜாதி வகுப்பு துவேஷம்
முதலியவையும் இருக்கக்கூடாது. இந்த முறையிலே எடுத்துக்கொண்டால்,
4, 5, 6 முதலியவைகளை வெர்பல் அமென்ட்மென்ட்களாக ஏற்றுக்கொள்ள
வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

‘Objectionable advertisement means any advertisement which is
likely to incite any person to resort to violence. . .’ என்பதோடு
‘or to outrage the religious feelings’ என்று கூட இருக்கவேண்டும்.
இந்த அமென்ட்மென்ட்டை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். மசோதாவில்
‘deliberately’ என்று இருக்கிறது. இதை எடுத்து விட்டால் நலமாக
இருக்கும். அடுத்தபடியாக பலாத்காரத்தை விளைப்பதாக இருக்கலாம்.
அல்லது திருடு, கொள்ளை, எசுதல் முதலிய பலாத்காரம் சேராத குற்றங்களைப்
புரிய தூண்டலாம். ஆதலால் ‘involving violence’ என்பதை எடுத்துவிட
வேண்டும். ஆகவே இந்த 15-வது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் நலமாக
இருக்கும். திருத்தத்தில் ‘without malicious intentions’ என்ற
வார்த்தைகளை எடுத்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் அது
Intentional malice ஆ, இல்லையா என்று ருசு செய்வது மிகவும் கஷ்டமாக
இருக்கும். வேண்டுமென்றோ, கெட்ட நோக்கத்தோடோ என்ற உள்
நோக்கத்தை புரிந்துகொண்டு ருசு செய்வது கஷ்டமான காரியம்.
ஏற்கனவே குற்றம் புரிவதற்கு வழி செய்துகொடுத்ததுபோல் ஆகும்
என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவது பிரிவிலே சப் கிளாஸ் 2 ஐடம் C-யை எடுத்துக்கொண்
டால் “or” என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட்டு includes
a private place, building, monument, status, effigy post, wall. .
என்று போட்டுவிடவேண்டும். இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளு
கிறேன்.

* **SRI R. SRINIVASA IYER :** Sir, amendments 4 to 11, 14,
12, 20 and 21 are before the House. No. 14 given notice of by the
hon. Member Sri Sampath has been withdrawn. So far as 4 to 8
are concerned it is only a question of language. As it is, clause (b)
is not happily worded. I would say not legally worded. The
amendments made also do not make it clear. It is not usual to say
after a sub-clause (a) or (b) ‘(1)’ and again ‘(i)’ with a dot on
the top. Items (i) to (iii) in sub-clause (b) constitute a group. I
would call it ‘Group A’. Items (iv) and (v) constitute ‘Group B’.
These should be separately numbered. The proper thing would be
before the word ‘which’ in sub-clause (b) Capital ‘A’ within
brackets may be introduced. Thus it will be clear. And then
after the words ‘Citizens of India’ in item (v) Capital ‘B’ within
brackets may be introduced. These are two independent groups
developed into two independent reasons and groups. Otherwise
the language as it is, is not clear, and it is likely to be misunder-
stood sometimes.

18th February 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

So far as amendment No. 9 is concerned, the word 'deliberately' is out of place and it is unnecessary. 'When there is intention there we have "Mens Rea"'. The man thinks about it and does it with the intention and knowledge and believing that it is likely to result in murder and so on. Sections 302 and 304 (a) are there in the Indian Penal Code. 'Mens Rea' can be proved against a culprit. That is what is done under the usual Criminal Procedure Code because the man is presumed to be innocent until the guilt is brought home to him. The word 'deliberately' is likely to be misused by a real culprit who wants to escape. Even without that word the language will be very clear. The word is not necessary and it may be omitted.

Regarding amendment No. 11 seeking the deletion of the word 'private' in sub-clause (c), if at all there is any property that has got to be protected it is public property that is Government property. For instance we have the court buildings in the district headquarters and other places. All the compound walls are pasted with very bad and objectionable, obscene advertisements and writings of all sorts. They are there even for three or four years, even after they have served their purpose. For the Public Works Department it takes three or four years to repair the thing. The word 'private' is therefore not necessary. Even if a public or Government property is disfigured, somebody should take care of them. Then when the offence is cognizable, the word 'private' should not be there. Public places require greater safeguard because if it is a *privae* place, the owner does something with reference to it. But in regard to public places there is now nobody to take care of them.

Your Honour, it was said yesterday—I do not want to repeat the arguments advanced yesterday—that the notices 'No Bill', 'Bill stickers will be prosecuted', 'Do not write' and such other things are there and this Bill is not necessary. In spite of these notices and warnings, people paste advertisements, write all sorts of things and obscene language. The point is when we keep the houses so clean using even distemper and all that, overnight when we sleep somebody comes and writes on the walls with tar or pastes some objectionable poster. If we clean the wall and remove the poster, the next day or the day after that, the writings are there again and also the posters. Yesterday it was suggested that we must have a 'Thondar Padai' to educate people and to attend to this. I do not know whether that 'Thondar Padai' would be able to do it. Therefore my submission is that the word 'private' should be removed.

So far as Amendment No. 16, is concerned, it is the same thing as the Amendment No. 9 and I have already advanced my argument about it. So far as amendments 20 and 21 are concerned, I oppose them. Amendment 20 says—

'Omit item (iii) under sub-clause (b)

11 30
a.m.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [18th February 1959]

That is undermining the very Bill itself. Item (iii) says—

‘incite any section of the citizens of India to acts of violence against any other section of the citizens of India . . .’

If that item comes under ‘objectionable advertisement’ then it will become punishable. Moreover, we are trying to do a thing which cannot be brought under Section 295 of the Indian Penal Code. Therefore, this amendment is absolutely unnecessary.

Your Honour, so far as Amendment 21 is concerned, though it appears to be very innocuous, it is really a very dangerous amendment—

Sub-clause (a) says—

“advertisement” includes any effigy or any bill, notice, document, paper or other thing containing any words, signs, or visible representations;

Of course, the word ‘or’ and ‘comma’ should not be there. If the explanation suggested in the amendment is accepted, then any advertisement connected with elections would not come under this clause. A person can burn the effigy of even Mahatma Gandhi and most important and respected leaders of India. The word ‘anything’ mentioned in the amendment includes the whole world. The explanation states—

“This does not include anything connected with elections to the Parliament, Legislature and Local Bodies; and in connection with lawful political propaganda of Political parties . . .’

How could the expressions ‘lawful propaganda’, ‘political propaganda’ and ‘political parties’ be defined? It goes on to say—

‘announcing public meetings and policies; and also in connection with the demands of lawful organisations of workers, peasants and middle-class employees.’

Even in the case of employees organisations, if they advertise in an objectionable manner, it comes under this Bill. If they do not advertise in an objectionable manner but engage in lawful activities, then they have nothing to fear about this clause. In this connection, I desire to point out that there is one section in the Criminal Procedure Code, Section 151, under which a Sub-Inspector, if he suspects anybody on earth—he may be the richest man or the most powerful man or even the Minister—can put him in jail for 15 days on the ground that he tries to incite a person to commit a criminal offence. Here, it is not objectionable if an advertisement refers to lawful propaganda or lawful agitation of any political party or organization and it will not come under this clause. In fact, there is a very important Explanation added to sub-clause (b). It says—

‘An advertisement shall not be deemed to be objectionable merely because words or signs or visible representations are used—

(a) expressing disapprobation or criticism of any law or of any policy or administrative action of the Government with a view to obtain its alteration or redress by lawful means;

18th February 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

(b) criticising any social or religious practices without malicious intention and with an honest view to promote social or religious reform or social justice . . .

It takes away the sting and why is that amendment necessary? Therefore, there is no such fear on that account. Only objectionable advertisements will come under this clause. The same arguments that were advanced yesterday before the division took place in this House, need not be repeated now also. But I only appeal to the Government to spend a few minutes for considering sub-clause (b) and see that it is properly worded.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச ஐயர் அவர்கள், தாம் பேசியபோது உங்களைப் பார்த்து “யுவர் ஆனர் யுவர் ஆனர்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அது சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : அது அவருக்குப் பழக்கமாகப் போய்விட்டது. பழக்கத்தை ஏப்படி. திடீரென்று மாற்றிக்கொள்ள முடியும்?

SRI R. SRINIVASA IYER : I only honoured him rather than dishonoured him by saying so.

SRI A. GOVINDASAMY : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம், இந்த மசோதா தேவையில்லை என்று நான் கூறி இதை வன்மையாகக் கண்டித்துப் பேசினேன். இந்த மசோதாவை இன்னும் கடுமையானதாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்பவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் நேற்று குறிப்பிட்டார். அவர்கள் யார் என்பது, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களிடமிருந்து வந்திருக்கும் திருத்தங்களைப் பார்க்கிறபோதும், இன்று பேசிய உறுப்பினர்களின் கருத்துக் களைப் பார்க்கிறபோதும் தெரிகிறது. இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்குத் தான் பாதுகாப்பு அளிக்கப்போகிறதா, அல்லது மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறதா? “டெலிபே ரேட்லி” என்ற வார்த்தையை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்காமல் இருக்கமுடியவில்லை. கனம் நண்பர் ஸ்ரீ கல்யாண சுந்தரம் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களைக் கூட அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். இந்த மசோதாவை எவ்வளவு கடுமையாக ஆக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு கடுமையாக ஆக்குவதற்குரிய யோசனைகளை அவர்கள் கொடுத்தார்கள். நேற்று கனம் அமைச்சர் “தடுப்புச் சட்டத்தில் எடுத்த எடுப்பிலேயே கடுமையான ஷரத்துகளைப் போடக்கூடாது. தடுப்பு நடவடிக்கையில் இது ஆரம்ப கட்டம்” என்று சொன்னார். ஆரம்ப கட்டத்திலேயே இத்தகைய தீவிரமான கருத்துக்கள் வருமேயானால் நாங்கள் பயப்படுவதில் தவறு என்ன?

மதத்தில் அதிக நம்பிக்கையுள்ள ஒரு மதவாதி தெரிவித்துள்ள ஒரு கருத்தை நான் குறிப்பிட்டால் அது கூட மதவாதிகளின் மனதைப் புண்படுத்துகிறது என்று சொல்லப்படக்கூடும். நான் இப்போது குறிப்பிட்ட போகும் கருத்து ஒரு மதவாதியால் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, “மதமெனும் பேயை விடப்பொறித்து இருக்க வேண்டும்” என்று சொன்னவர் நான் திகர் அல்ல, ஆஸ்திகர்; அவர் ராமலிங்க அடிகள். அவர் சைவத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர், சமாதந்தை நாட்டில் பரப்பவேண்டும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர். “நாங்கள் மதச் சார்பற்ற அரசாங்கத்தை நிறுவி யிருக்கிறோம்” என்று காங்கிரஸ் எட்டாவது சொல்லுகிறதென்றால், ராமலிங்க அடிகள் சொல்லியதொன்றைச் குறிப்பிடுவேன் அவர் ரொம்ப சாதுவானவர், கையை வெளியில் நீட்டி நடக்கக்கூட பயப்படுபவர்.

[18th February 1959]

MR. SPEAKER : The hon. Member can talk anything during the first and third readings of the Bill, but during the discussion on clauses, he should confine himself to the subject matter of the clause under discussion.

SRI A. GOVINDASAMY : எதற்காக இதையெல்லாம் சொல்கிறேன் என்றால், பல கூற்றுக்கள் மதவாதிகளின் மனதைப் புண்படுத்தக்கூடியவை என்று தவறாகச் சொல்லப்படக்கூடும். எத்தனையோ விஷயங்கள் “அவுட்ரேஜிங் ரிலிஜியஸ் பீலிங்ஸ்” என்று சொல்லப்படக்கூடும். “கண்மூடிப் பழக்கமெல்லாம் மண்மூடிப் போக” என்று ராமலிங்க அடிகளே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் அவர் வாயாலேயே வந்த வார்த்தைகள். “கருணையில்லாத ஆட்சி கடிது ஒழிக” என்றும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. மக்களுக்கு தன்னாலான நன்மைகளை யெல்லாம் செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. மக்களின்பால் தன் கடமையைச் செய்யாத அரசாங்கத்திற்கு மக்கள் தங்கள் அதிகரித்தியைத் தெரிவிக்கவேண்டுமானால், அரசாங்கம் அதன் கடமைகளைச் செய்வதில்லை என்பதை அதன் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமானால், அதற்கு மக்களுக்குள்ள ஒரே வழி கொடும்பாவிட கட்டி இழுப்பது தான். வெள்ளையர்களின் ஆட்சியை விரும்பாத தேசியவாதிகள் நல்ல சிலையை அவமதித்தார்கள். அதைப் போல மக்கள் தங்களுக்குப் பிடிக்காத அரசாங்கத்திடம் தங்கள் கண்டனத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு இருக்கும் ஒரே வழி கொடும்பாவிட கட்டி இழுப்பது தான். இதில் கனம் அமைச்சருக்கு ஏன் பயம் வர வேண்டும்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த மசோதாவில் ஆட்சேபணைக்கு உட்பட்டவை எல்லாக் கொடும்பாவிடகளும் அல்ல என்பதை கனம் அங்கத்தினர் கவனிக்க வேண்டும்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஆட்சேபணை எல்லாக் கொடும்பாவிட களுக்கும் அல்ல என்பதால், கொடும்பாவிட கட்டி இழுப்பதை ஓரளவிற்கு இந்த அரசாங்கம் அனுமதிப்பது குறித்து சந்தோஷப்படுகிறேன். கனம் உள்விவகார அமைச்சர் பயந்த சபாவமுடையவர். அவருக்கு இப்போது தைரியம் வந்திருக்கிறது என்றால், அவரிடம் போலீஸ் இலாகா இருப்பது தான் அதற்குக் காரணம். அவருக்கு தைரியம் வந்து, சட்டம் அவ்வளவு கடுமையாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்று நேற்று அவர் பேசியது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுடைய திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

கனம் அமைச்சர், மதுரை, கும்பகோணம், பட்டுக்கோட்டை அங்கத்தினர்களின் வீராவேசப் பேச்சுகளை கவனிக்காமல், நியாயமான வாதங்களை கவனித்து மசோதாவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள், வீராவேசமாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தூது செல்வது போல அவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு மசோதாவைத் திருத்தி நிறைவேற்றக்கூடாது என்று கூறிக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-40

a m

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பகுதியில் அட்வர்ட்டைஸ்மென்ட் என்ன என்பது பற்றி, ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்கள் என்னவென்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது பிரிவு (பி) 1, 2-ல் இருப்பதை உண்மையிலேயே நாங்கள் பெரும்பாலும் ஆட்சேபணை செய்யவில்லை.

18th February 1959] [Sri M. P. Subramaniam]

“incite any person to commit murder, sabotage or any offence....”
“seduce any number of any of the armed forces of the Union or of the Police forces....”

என்று சொல்வது ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய பல சட்டங்களில் அவை குற்றமாக கருதப்படுவதால், இங்கேயும் அதைக் குற்றம் என்று சொல்வதில் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. அடுத்தபடியாக, ராணுவத்தை அல்லது போலீஸை தூண்டி விடக் கூடிய முறையில் விளம்பரம் இருக்கக் கூடாது என்பதிலும் மாறுபட்ட கருத்து இருப்பதற்கில்லை. இப்பொழுது ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் அந்தக் காலத்தில் அப்படிச் செய்யவில்லையா? என்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். சட்டத்தின் அடிப்படையில் போலீஸை அல்லது ராணுவத்தை தூண்டி விடக் கூடாது என்ற விதியில் மாறுபட்ட கருத்து இருப்பதற்கில்லை. அடுத்தபடியாக, அன்றாவது பகுதியை நீக்கி விட வேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“incite any section of the citizen of India to acts of violence....”

என்று இருக்கிறது. இந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் மாறுபட்ட கருத்து இங்கு பலமாக கூறப்பட்டது. ஸ்ரீனிவாஸ் ஐயர் அவர்கள் இந்தப் பகுதிதான் இந்தச் சட்டத்தின் உயிர்நாடி, இது நீக்கப்பட்டு விட்டால் இந்தச் சட்டத்தின் அவசியமேயில்லை என்று சொன்னார். ஆனால் இந்தப் பகுதி எப்படியிருக்கிறது என்று சொன்னால், எதை வேண்டுமானாலும் இந்தப் பகுதியின் விளைக்கத்திற்குள்ளாகக் முடியும் என்றுதான் நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் பயப்படுகிறோம். “எங்களுக்கு பிரசாரம் செய்ய நிறைய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினராகிய எங்களுக்கு விளம்பரம் தவிர லட்சக்கணக்கான மக்களை சந்திக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது, அப்படியிருந்தாலும் கூட தவறுதலாக இது உபயோகிக்கப்படும், என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். உதாரணமாக, ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் சேர்ந்து ஒரு விளம்பரம் ஒட்டி வைத்திருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். “கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் மில் முதலாளியே நியாயம் வழங்கு” என்று சொன்னால் அது பலாத் காரத்தைத் தூண்டிவிட்டதாகக் கருதக் கூடும். அதேபோல் வடநாட்டு ஏகாதிபத்தியம் தென்னாட்டைச் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறது, இந்த நிலை எவ்வளவு நாள் நீடிப்பது என்று நாங்கள் விளம்பரம் ஒட்டினால் அதையும் ஆட்சேபகரமானதாகக் கொண்டு வர முடியும். “lawful and political” என்பதை டிபைன் செய்ய வேண்டுமென்று ஸ்ரீனிவாஸ் ஐயர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதை டிபைன் செய்ய எவ்வளவோ வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்திற்குள் அதைக் கொண்டு வர முடியும் என்று சொல்வது உறுதியாக முடியவே முடியாது. ஆகவே, இந்தப் பகுதி மிகவும் வன்மையாகக் கண்டிக்கக்கூடிய பகுதியாகும். எதிர்க்கட்சிகள் நியாயமாகக் கூறும் காரியங்களைக் கூட இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வந்து திணிக்க அரசாங்கம் முற்படலாம். குறிப்பாக தேர்தல் காலங்களில் என்று கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரிவை நீக்கி விட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியாரின் மேல் மற்றொரு ஜாதியார் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவர் மேல் இன்னொரு இனத்தவர் பலாத்காரத்தை தூண்டி விரும்புபோது அதன் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க ஏற்கனவே பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதை ஆட்சேபினை செய்யவில்லை. அடுத்த படியாக “deliberately” என்ற வார்த்தையை எடுத்த விட்டால் எந்தக் காரியத்தையும் சலபமாக குற்றமாகக் விடலாம். வேண்டுமென்றே மத உணர்ச்சிகளை புண்படுத்துவது என்றிருந்தால்தான் கொஞ்ச மாவது பாதகாப்பு இருக்கும். அதை எடுத்து விட்டால் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் (ஏ)-ல் உள்ளது கூட இதனால் பாதிக்கப் படுவிரும். ஆகவே, “deliberately” என்றிருப்பதை எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் எடுக்கக் கூடாது. “Explanation (h)-ல் ‘criticising any social or religious practices.... honest view, etc.’ என்பதில் “Honest” என்ற வார்த்தையை நீக்கிவிட வேண்டும்.

[18th February 1959]

SRI R. SRINIVASA IYER : On a point of order, Sir. There is no amendment to remove the word 'honest'.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : I am making only a suggestion, Sir. I am in order, I believe.

MR. SPEAKER : Yes, yes. The hon. Member can make his suggestions.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Any social or religious practices without malicious intention. . . . என இருக்கிறது. ஆகவே இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறபடி, "Malicious intention" என்றிருந்தால் அது குற்றமாக்கப் படலாம். "ஹானஸ்ட் வ்யூ" என்பதை டிபைன் செய்ய முடியாது. சமூகத்தில் சில சீர்திருத்தங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னால் உண்மையாகவே ஹானஸ்டாக சொன்னார்களா இல்லையா என்பது ஒரு "டிஸ்ப்யூட்" டிற்குள்ள பாயின்டாகி விடும். ஆகவே எடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில் பேசிய அங்கத்தினர் லாலர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், இந்த மசோதா மேல் சபையில் திறைவேற்றப் பட்டு இங்கு வந்திருக்கிறது, ஆகவே ஏதாவது திருத்தங்கள், ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய திருத்தங்களாக இருந்தால் கூட நான் அந்தத் திருத்தங்களை ஒப்புக் கொள்ளத் தயங்குவேனோ என்ற ஐயத்தைக் கிளப்பினார்கள். அப்படி ஒரு தயக்கம் இல்லை. அராசாங்கம் திருத்தங்களை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்பட்டால் தயங்காமல் அவைகளை ஒப்புக் கொள்ளும். . . . இதற்கு அவ்வளவு அவசரம் ஒன்றுமில்லை. பின்னால் வரும் மசோதாவை அவசரம் என்று சொல்லலாம். ஆகவே, மறுபடியும் மேல் சபைக்கு இந்த மசோதாவை கொண்டு போவதில் கஷ்டமொன்றுமில்லை. ஆகவே, திருத்தங்களை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது போகிற நிலை ஏற்பட்டால் மேல் சபையில் இது நிறைவேறிவிட்டது. ஆகவே தான் அவைகளை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் நினைக்கக்கூடாது. முதலில், "காமா" வை எடுத்து விடவேண்டுமென்று கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை ஒரு திருத்தமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. அது ஒரு அச்சுப்பிழையே. அதை எடுக்க திருத்தம் வேண்டியதில்லை. இன்னொரு திருத்தம், அதைக் கூட வெர்பல் என்று குறிப்பிட்டார். பி. பிரிவில் உள்ள உட்பிரிவுகளில் 1 முதல் 5 வரை உள்ளதில் 4-லிலும், 5-லும் உள்ள வாசகம் சரியாகவில்லை, ஆகவே அது மாற்றப் படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை மாற்ற வேண்டியதற்கு அவசியமில்லை. 3 ஆவதில் "or which" என்றிருப்பதால், "on which is deliberately intended" என்று வரும். அது சரியே. இந்த மன்றத்தில் வழக்கறிஞர்கள் இருப்பது நமக்குப் பெருமைதான். வாசகம் சரியாகியில்லை. ஆகவே அதை வேறு விதமாக மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மசோதாவை தயார் செய்தவர்களும் சட்டம் படித்தவர்கள் தான். அவர்கள் ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்புள்ள, அகில இந்திய சட்டங்கள், ராஜ்ய சட்டங்கள் போன்ற சட்டங்களில் உள்ள வார்த்தைகளைத்தான் வைத்து அமைத்திருக்கிறார்கள். திருத்தங்கள் வந்த பிறகு மீண்டும் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அவர்களோடு கலந்து ஆலோசித்தேன். இதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. "The" என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி திருத்தங்களுக்கு அவசியமில்லை என்பதுதான் என்கருத்து. வாசகத்தை சீர்படுத்தவேண்டுமென்று நோக்கத்தோடுகொண்டு வரப்பட்டுள்ள திருத்தங்களாயினும் இந்தத் திருத்தங்களை நான் ஒப்புக் கொள்வதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, "Deliberately" என்பதையும் "Private" என்பதையும் Omit செய்யவேண்டும் என்றெல்லாம் திருத்தங்கள் கொண்டு வர

18th February 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

பட்டிருக்கின்றன. கம்யூனல் ஹேட்டர் என்பதையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. கம்யூனல் ஹேட்டர் என்று தனியாக போடவேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு பகுதியினர் மேல் பலாத்காரத்தை தூண்டிவிடுவது, என்றிருப்பதே போது. கம்யூனல் ஹேட்டர் என்று தனியாக வேண்டியதில்லை. 'Incite any section of the citizens....against another' என்றிருக்கிறது. அதை கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் நினைவுபடுத்தினார்கள். நாங்கள் வேண்டுமென்றே அதை போட்டிருக்கிறோம். முதன்முதலாக சட்டம் செய்யும் பொது ரொம்ப கடுமையாக ஆக்கக் கூடாது, தவறுதலாக செய்யவேண்டுமென்று ஏற்பட்டால் தான் நாம் நடவடிக்கைகள் எடுத்தக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் இது அமைந்திருக்கிறது. "பிரைவேட்" என்பதை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லுவதையும் நான் ஒப்புக் கொள்ளுவதற்கு இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசுவாமி அவர்கள் "ஸாபடேஜ்" என்ற வார்த்தை யுத்த காலத்தில் ஏற்பட்டது. அதை ஏன் நாம் உபயோகிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். யுத்த காலத்தில் நல்லதும் ஏற்பட்டது கெட்டதும் ஏற்பட்டது. ஜீப் கார் யுத்த காலத்தில் ஏற்பட்டது தான். அதை புறக்கணித்துவிட முடியுமா? இப்பொழுதும் சில பேர்கள் "ஸாபடேஜ்" செய்கிறார்கள். ஸாபடேஜ் பண்ணுகிறவர்கள் இருக்கும் வரையில், ஸாபடேஜ் கூடாது, ஸாபடேஜ் செய்வதற்கு தூண்டக்கூடாது, அம்மாதிரி, தூண்டக்கூடிய சுவரொட்டிகள் தவறு என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

11-50
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM: சுவர் ஒட்டி இல்லாமலே செய்வார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அது வேறு விஷயம். அதற்கு பொதுச் சட்டம் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் குறிப்பிட்டார்கள் "Incite any person to commit murder, sabotage or any offence involving violence" என்பதற்கு இப்பொழுது தான் சட்டம் செய்யவேண்டும், இதற்கு முன்பெல்லாம் சட்டம் இல்லையா என்று. நேற்று கூட கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பொதுவாக சட்டம் இருப்பது பேச்சினாலே தூண்டுவதை தடுப்பதற்கும், காரியத்தினாலே தூண்டுவதை தடுப்பதற்கும். இந்தச் சட்டம் சுவர் ஒட்டியில் தூண்டுவதையும், தெருவிலே எழுதுவதில் தூண்டுவதையும் தடுப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சட்ட நிபுணர்களெல்லாம் இதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, தற்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தின் கீழ் இதைத் தவிர்ப்பதற்கு முடியாது, இதற்கு தனியாக ஒரு சட்டம் வேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டதால் தான் இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. "இன்ஸைடிங்" என்பதை புதியதாக ஒரு குற்றமாகச் செய்யவேண்டுமென்பது அல்ல. அம்மாதிரி பலாத்காரத்தை தூண்டக்கூடிய சுவர் ஒட்டிகளைப் பொறுத்தமட்டில், தனியாக ஒரு சட்டம் இருந்தால்தான் அதைத் தவிர்க்க முடியும் என்ற ஒரு நோக்கத்தோடுதான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இது வேண்டாம் என்ற திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கு இல்லை.

நேற்று கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசுவதற்கு நேரமில்லை. நேற்றும் சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பது குறித்து ஒரு ஐயப்பாட்டைக் கிளப்பினார்கள். இன்று கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ஏதோ சதி என்றே சொல்லி விட்டார்கள். அவர்கள் இந்த சட்டத்தை சதி செய்து, கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. நான் சொன்னால் ஆத்திரம் வரும், கோபம் வரும். எனக்கு கோபத்தை உண்டுபண்ணவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்பது தான் எண்ணம். கோபத்தை ஏற்படுத்தினால் மன நிம்மதி குறைகிறது. அதெல்லாம் வேண்டாம். அவர்கள் ஏதோ சதி என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நாங்கள் ஆத்திரப்படவில்லை. ஆத்திரப்படுவதற்கு இதில் என்ன இருக்கிறது அல்லது வீராப்பு பேசுவதற்கும்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th February 1959]

இதில் ஒன்றுமில்லை. தைரியம் என்றும் சொல்லவில்லை. யாருக்கும் தைரியம் இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்போனால் இதை “இன் னுதவஸ்” சட்டம் என்று தான் சொல்லுவேன். நான் நேற்றெல்லாம் சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்லுகிறேன். ஆபாசமானது, ஆட்சேபகரமானது எதுவாக இருந்தாலும், அதைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்பது தான் நோக்கம். இந்த ஷரத்துக்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்னவென்றால்,

(i) incite any person to commit murder, sabotage or any offence involving violence; or

(ii) seduce any member of any of the armed forces of the Union or of the Police forces from his allegiance or his duty, or prejudice the recruiting of persons to serve in any such force or prejudice the discipline of any such force; or

(iii) incite any section of the citizen of India to acts of violence against any other section of the citizens of India.

என்பது தான். இதிலே மூன்றாவது உப பிரிவில் ‘தி’ என்ற சொல்லை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை எடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. சட்ட நிபுணர்கள் அதை எடுக்கவேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். மேலும் 4, 5 உப பிரிவில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

“is deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class; or

is grossly indecent, or is scurrilous or obscene or intended for blackmail”

எதோ எல்லா விளம்பரங்களையும் சேர்த்துவிட்டதாகச் சொல்லுகிறார்களே, அம்மாதிரி ஒன்றுமில்லை. இந்த பிரிவுகளுக்குள் வரும் விளம்பரங்கள் தான் அனுமதிக்கப்படமாட்டாது. எதிர்க்கட்சியின் பிரசாரத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்பது எங்களுடைய எண்ணம் என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி எண்ணம் ஒன்றும் எங்களுக்குக் கிடையாது. எல்லா விளம்பரங்களும் இதனால் பாதிக்கப்படாது. இந்த ஷரத்துகளில் கூறியபடி ஆபாசகரமான, ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்கள் தான் தடுக்கப்படும். இம்மாதிரி ஆட்சேபகரமான, ஆபாசமான விளம்பரங்கள் கூட தடுக்கப்படாமல் இருந்தால் தான் நாங்கள் பிரசாரம் செய்ய முடியும் என்று யாரும், எந்தக் கட்சியினரும், எந்த அங்கத்தினரும் சொல்லமாட்டார்கள். இம்மாதிரியான பிரசாரத்திற்கு, விளம்பரத்திற்கு தேர்தல் காலத்தில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கூறினார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள், ஆலைத் தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்கும் அடியோடு இந்த சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பிரிவுகளுக்கு உட்பட்டு ஆட்சேபணைக்கு இடமில்லாமல் எவ்வளவோ விளம்பரங்கள் செய்வோம். பிரசாரம் செய்வது தவறு என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அது மாதிரமல்ல. இந்தப் பிரசாரம் எங்களுக்கும் தேவை. நாங்கள் அரசாங்கத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தாலும் அரசியல் விட்டு நடத்துவதற்கில்லை. எங்களுக்கும் ஒரு கட்சி இருக்கிறது. அந்தக் கட்சிக்கும் பிரசாரம் வேண்டும். இன்று எங்கள் கட்சிக்கு எத்தகைய பலம் இருந்தாலும் பிரசாரம் வேண்டும் என்ற பரிபூரண நம்பிக்கை எங்கள் கட்சிக்கு உண்டு. இதை அரசாங்கம் உணராமல் இல்லை. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் “உங்களுக்கு என்ன. நீங்கள் அதிகம் செலவு செய்யலாம்” என்று சொன்னார்கள். செலவு யார் செய்கிறது, யாரிடம் பணம் இருக்கிறது, யார் அதிகம் செலவு செய்கிறார்கள் என்ற சர்ச்சை இங்கே வேண்டாம். அவரவர்களுக்குத் தெரியும்.

18th February 1959] [Sri M. Bhaktavatsalam]

எவரிடம் பணம் இருக்கிறது, எவரிடம் பணம் இல்லை, யார் ஏழை என்பதை யெல்லாம் நடைமுறையில் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையினால் அதுபற்றி இங்கே சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான பிரச்சினை தான் இது. இந்த அரசாங்கம் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்ததோ அதற்கும் பிரசாரம் வேண்டும். அந்தக் கட்சியிலும் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள் அந்தக் கட்சியில். எல்லோருக்கும் பிரசாரம் வேண்டும் நிர்வாகத்தை குறை கூறக்கூடிய, அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளை மாற்றி அமைக்கும் வகையில் செய்யப்படும் விளம்பரங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ஒரு “போஸ்டர்” என்றால், அது குற்றமாகாது. இந்த பிரிவுகளுக்குள்ளே வரும் ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்கள் கூடாது என்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM: விளம்பரங்களிலே ஆட்சேபகரமானது ஒரு வகை. அனுமதிக்கக்கூடியவை ஒரு வகை. அனுமதிக்கக்கூடியவகையாக இருந்தாலும் கூட, தனிப்பட்டவர்களுடைய சுட்டிடங்களின் சுவர்களில் சொந்தக்காரர்களுடைய அனுமதியின்றி ஒட்டினால், அது பற்றி, “கம்பீலண்டு” செய்து பிடித்துக்கொடுக்கலாம். அதை “காக்கிஸ்பிள்” குற்றமாகச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி சின்னமாகிய காளை மாட்டுச் சின்னம் போட்ட விளம்பரங்களை லீலர் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் கதிர், அரிவாள் சின்னம், உதய சூரியன் சின்னம், யானை சின்னம் இவைகள் கொண்டு விளம்பரங்களை ஒட்டினால், லீட்டுச் சொந்தக்காரர்களை விட்டு “கம்பீலண்டு” எழுதச் சொல்லி, போலீஸிடம் பிடித்துக் கொடுக்கலாம்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:** ஒருவருக்கு மாத திரமல்ல. எந்தச் சின்னம் பொறித்த விளம்பரமாக இருந்தாலும் சரி, காளைமாட்டுச் சின்னமாக இருந்தாலும் சரி, கதிர் அரிவாளாக இருந்தாலும் சரி, உதய சூரியனாக இருந்தாலும் சரி, யானையாக இருந்தாலும் சரி, எந்தச் சின்னமாயிருந்தாலும், லீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் அனுமதியில்லாமல் அவர்கள் வீட்டு சுவர்களில் ஒட்டுவதை அனுமதிப்பது சரியல்ல. அந்த விதி எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் உண்டு. காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் உண்டு. சாதாரணமாக சிறிய வீட்டுக்காரர்கள், ஏழைகள், அப்பொழுது தான் சுவருக்கு சுண்ணாம்பு அடித்திருப்பார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது அந்தச் சுவரில் அவர் அனுமதியில்லாமல் விளம்பரங்களை ஒட்டுவது என்றால் அது அவரைத் தான் பாதிக்கும். ஆகவே, பொதுவாக இப்படி ஒட்டுவது எல்லோரையும் பாதிக்கக்கூடியது தான். எல்லைகளுக்கும் இது நலம் அளிக்கக்கூடியது. எல்லாக் கட்சிக்கும் ஆதரவாளர்கள் இல்லாமல் இல்லை. எந்தக் கட்சியும் “எங்களுக்கு பொது ஆதரவாளர்கள் இல்லை” என்று அவ்வளவு குறைவாக தங்களைச் சொல்லிக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஏதோ எதிர்க்கட்சிகளின் பிரசாரத்திற்கு இடையூறு, முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுவது கொஞ்சம் கூட நியாயம் இல்லை, அதற்கு இடமே இல்லை அது மிகவும் தவறு. இந்த மசோதாவின் பிரிவுகளை இப்படி ஏன் தவறு தலாக நீனைக்கிறீர்கள் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. அவர்களுக்கு ஏன் திடீரென்று இவ்வளவு பயம் ஏற்பட்டுவிட்டது இந்த மசோதாவில் பயப்படும்படி அப்படி ஒன்றுமே இல்லையே. ஆட்சேபகரமானதும், ஆபாசமானதுமான விளம்பரங்களை தவிர்க்கவேண்டியதில்லை, அவைகளும் இருக்கலாம் என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்ல மாட்டார்கள். அப்படியிருக்கும், பொழுது, இந்த மசோதாவிற்கு ஏன் இத்தனை ஆட்சேபம் முக்கியமான இந்த இரண்டாவது பிரிவுக்கு இத்தனை திருத்தங்கள் ஏன் வரவேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. இருந்தாலும் நான் மீண்டும் உறுதி சொல்லுகிறேன். எந்தக் கட்சியைப் பற்றிய எண்ணமும் அரசாங்கத்திற்கு சிறிது அளவும் இல்லை. இந்த பிரிவுகளுக்குள் வருவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் செய்கின்ற கட்சி பிரசாரத்திற்கு எந்தவிதமான தடையுமில்லை. இந்தப் பிரிவுகளுக்குள்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th February 1959]

வராதவரையில், பிரசாரத்திற்காக ஏற்படும் சுவரொட்டிகளுக்குக்கூட இந்த மசோதாவினால் எந்தவிதமான தடையும் ஏற்படாது. ஆகவே, கனம் அங்கத்தினர்கள் கொடுத்துள்ள எந்தத் திருத்தத்தையும் நான் ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கு இல்லை. அவைகளை அவர்கள் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியில்லை என்றால் நான் அவைகளை எதிர்க்கவேண்டியிருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : I shall put the amendments to vote. Amendment of Sri Lazar to sub-clause (a). The hon. Member is not in his seat. The amendment is deemed to have been withdrawn.

SRI S. LAZAR : I have come to my seat, Sir.

MR. SPEAKER : He is expected to be in his seat and not be talking with the officer. I am now in the next amendment. The amendment is in the names of three hon. Members.

SRI M. KALYANASUNDARAM : But it was moved by one, Sir.

The amendments of Sri S. Lazar to sub-clause (b) were, by leave, withdrawn.

The other amendments of Sri S. Lazar and the amendments of Sri T. Sampath were, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram to sub-clause (b) was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

Add the following explanation after sub-clause (a), viz.—

“ Explanation :

This does not include anything connected with elections to the Parliament, Legislature, and Local Bodies; and in connection with lawful political propaganda of political parties announcing public meetings and policies; and also in connection with the demands of lawful organisations of workers, peasants and middle-class employees ”.

The amendment was put and the House divided thus :

Ayes.

Sri P. S. Chinnadurai.
“ A. R. Marimuthu.
“ T. S. Ramaswamy Pillai.
“ C. N. Annadurai.
“ A. Govindasamy.
“ M. Kalyanasundaram.
“ M. P. Subramaniam.
“ K. Anbazhagan,
“ N. K. Palanisami.
“ M. Karunanidhi.
Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu.
Sri N. Marudachalem.

Sri A. V. P. Asaithambi.
“ M. Anandan.
“ V. K. Kothandaraman.
“ M. Selvaraj.
“ C. Natarajan.
“ K. Gepala Gounder.
“ S. M. Annamalai.
“ M. P. Sarathy.
“ T. Irusappan.
“ P. S. Santhanam.
“ A. Perumal.

18th February 1959]

Noes.

Sri B. Bhaktavatsalu Naidu.	Sri V. A. Muthiah.
" P. Appavu.	" M. Muthuswamy Nayagar.
" M. A. B. Arumughasami.	" S. Nagaraja Monigar.
" A. E. Chandrasekhara Nayagar.	" G. Narayanaswami Naidu.
" V. Chinniah.	" K. N. Palaniswamy Gounder.
" N. P. M. Chinniah Kavunder.	" K. P. Palaniswami.
" A. Chinnaasami.	" K. G. Palaniswami Gounder.
" N. V. Chockalingam.	" K. Pandiyaraj.
" T. T. Daniel.	" P. M. Periakaruppan Ambalam.
The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.	" K. Perianthan.
" P. Kakkar.	" M. P. Periasami
Sri P. G. Karuthiruman.	" K. Ponian.
" N. Ekambara Mudali.	" A. Raja Gounder.
" T. P. Elumalai.	" P. Ramachandran.
" G. Gomathi Sankara Dikshitar.	" M. Ramachandra Reddiyar.
" K. S. G. Haja Sheriff.	" S. Ramalinga Padayachi.
" P. Jaya aj.	" T. R. Ramamirtha Thondaman.
" M. R. Kandaswami Mudaliar.	" A. Chidambarambatha Nadar.
" S. Khadar Sheriff.	Srimathi A. Suares.
" V. K. Krishnamurthy.	Sri K. L. Ramaswami
" R. Krishnasami Naidu.	" T. Sampath.
" P. Kuppusami.	" S. Sangili.
" S. Lakshmana Gounder.	" V. Sankaran.
" S. Lazar.	" T. V. Sannasi.
" K. B. S. Mani.	" V. P. Saratgapani.
" P. G. Manickam.	" M. S. Selvarajan.
" A. Mariappan.	" M. K. Somasundaram.
" M. K. Mariappan.	" R. Srinivasa Iyer.
The Hon. Sri V. Ramaiah.	" A. R. Subbiah Mutaliar.
The Hon. Srimathi Lourdhama	" R. Subramaniam.
Simon.	" N. R. Thiagarajan.
Srimathi Kamalambuja Aimal.	" P. Urkavajan.
" P. K. R. Lakshmikantham.	" A. Vedarathnam.
" A. S. Ponnammal.	" V. Vedavyan.
" Rajathi Kunchithapatham.	" N. M. Veluppan.
Sri M. Mayandi Nadar.	" A. Samuel Nadar.

Neutral.—Nil.

Ayes—23; *Noes*—71; *Neutral*—Nil.

The amendment was lost.

The clause was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER : The motion is—

" That clause 3 do stand part of the Bill ".

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

" In clause (3), for the words ' one month ', substitute the words ' one year '."

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendment, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

" In the clause, for the words ' one thousand ', substitute the words ' one hundred '."

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendment, Sir.

12-10
P.C

[18th February 1959]

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இங்கு இரண்டாவது பிரிவைப்பற்றி விவாதிக்கின்ற சமயத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இரண்டு விதமான குற்றங்கள் செய்கிறவர்களுக்கும் தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். அதில் இரண்டு விதமான இந்த விளம்பரங்களைப்பற்றி சொல்லப்படுகின்றன. ஒன்று அனுமதிப்பட்ட இடத்தில் ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்களை ஒட்டுவது, இன்னொன்று ஆட்சேபிக்கப்பட்ட இடத்தில் எந்த விளம்பரங்களையும் ஒட்டுவது. இந்த இரண்டும் குற்றமாக கருதப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். இதில் ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்களை செய்யக்கூடாது, ஆட்சேபிக்கிற இடத்தில் விளம்பரங்களை ஒட்டக்கூடாது என்பது அப்போது நிலைமை என்ன ஏற்படும் என்றால் எந்த விளம்பரங்களையும் செய்ய முடியாது என்கின்ற நிலைமையே ஏற்படும். ஆகவேதான் இதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தண்டனையை குறைக்க வேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதில் இரண்டாவது பிரிவைப்பற்றி எதிர் கட்சியில் இருக்கின்ற அனைவரும் தங்கள் எதிர்ப்பை தெரிவித்தார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருந்தார்கள். ஜாதி வித்தியாசங்கள் எல்லாம் போகவேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய ஆசை. ஜாதி துவேஷத்தை எல்லாம் யார் யார் தேர்தல் காலத்தில் உண்டாக்குகிறார்கள், ஜாதியின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு தேர்தலில் யார் யார் வேலை செய்து வருகிறார்கள் என்பது அவரவர்களுக்குத் தெரியும். அமைச்சர் அவர்களே இதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கலாம். ஜாதியை போக்க வேண்டும் என்பதில் எதிர்க்கட்சியை பொறுத்த வரையில் அதிலும் எங்களை பொறுத்தவரையில் மிகவும் அக்கரை உண்டு. ஆகவே தான் எந்த விளம்பரமும் செய்யக்கூடாது என்கின்ற நிலைமையில் இந்த மசோதா அமைந்திருப்பதால், இந்தப்பிரிவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தண்டனையாவது குறைந்த அளவில் இருக்கவேண்டும் என்பது தான் எனது வேண்டுகோள். இதில் ஆயிரம் ரூபாய் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு ஒரு வருடம் சிறை தண்டனை என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை குறைக்கவேண்டும் என்று தான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதில் என்னென்ன தவறுகள் செய்யப்படுகின்றதோ அதற்குத் தகுந்தபடி தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு விதத்தில் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்களைச் செய்தால் அதற்கு கடுமையான தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று அனுமதிக்கப்படாத இடத்தில் விளம்பரங்களை செய்தால் அதற்கு குறைந்த தண்டனையும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதை குறைக்க வேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் ஒரு கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது அதிகபட்ச தண்டனை தான். குறைந்த பட்ச தண்டனை கொடுக்கக்கூடாது என்று சட்டத்தில் சொல்லப்படவில்லை. குற்றம் செய்தது நிரூபிக்கப்பட்டால் அதை விசாரிக்கின்ற நீதிபதிகள் அவரவர்கள் இஷ்டம் போல் குறைத்தும் தண்டனை போடுகிறார்கள். எல்லோரும் அதிகபட்ச தண்டனையைத்தான் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே தான் அதிகபட்ச தண்டனை இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைக்குறைத்து 10 ரூபாய் அல்லது 50 ரூபாய் என்று தண்டனை போடுவதாக இருந்தால், தண்டனை கிடைத்தாலும் பரவாயில்லை, குற்றங்களை செய்துகொண்டேயிருக்கலாம் என்ற நிலைமை வந்துவிடும். அதற்கு தூண்டி விடுவது போல் அமைந்து விடும். தண்டிக்கவேண்டும் என்பது மரத்திரம் அரசாங்கத்தின் நோக்கமல்ல, இம்மாதிரிப்பட்ட குற்றங்கள் நடைபெறக்கூடாது என்பது தான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். ஆகவே தான் இந்தவிதத்தில் தண்டனை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த தண்டனையை குறைக்க வேண்டும் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சிறந்தங்களை நான் உற்றுக் கொள்ள முடியாது என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

18th February 1959]

MR. SPEAKER: I want to inform the hon. Members that there is one correction which has to be made in the amendment moved by Sri Kalyanasundaram. This has been corrected in the copy of the amendment with me, but it has to be corrected in the list of amendments circulated to the hon. Members. It is stated in the amendment . . . for the words 'one month', substitute the words 'one year'. It is wrong. It should be corrected as . . . for the words 'one year' substitute the words 'one month'. This correction may please be made in the list. I shall now put the amendments moved by the hon. Member Sri Kalyanasundaram to vote. The question is:—

"In clause (3), for the words 'one year', substitute the words 'one month'."

"In the clause, for the words 'one thousand', substitute the words 'one hundred'."

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER: The motion is:—

"That clause 4 do stand part of the Bill."

SRI N. K. PALANISAMI: Sir, I move—

"In line 17 between the words 'any' and 'advertisement' insert the word 'objectionable', and add the following as proviso to the clause:—

'Provided that this section shall not apply to summons and similar other papers served on any person under any other law in force.'"

SRI M. KALYANASUNDARAM: I second the amendment, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move—

"In the clause, for the words 'three months', substitute the words 'one month'."

SRI N. K. PALANISAMI: I second the amendment, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move—

"In the clause for the words 'two hundred substitute the word 'fifty'."

SRI N. K. PALANISAMI: I second the amendment, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் இருக்கும் பிரிவுகளில் மிகவும் அபாயகரமான பிரிவு இந்த 4-வது பிரிவுதான். இந்தப் பிரிவைப் படித்துப் பார்த்தால் இதைப் பற்றி நன்குப் புரிந்துகொள்ளலாம். . . .

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th February 1959]

“whoever affixes to or inscribes or exhibits on any place open to public view any advertisement.” என்று இருக்கிறது. இதில் “any advertisement” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதில் இரண்டு விதமான குற்றங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது ஒன்று ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்களை செய்வது என்பது. இன்னொன்று ஆட்சேபிக்கப்பட்ட இடத்தில் விளம்பரம் செய்வது என்பது. இவ்விதம் அனுமதிக்கப்படாத இடத்தில் எழுதினால் அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி யாராவது எழுதினால் அதைப்பற்றி அந்த சுவரின் சொந்தக்காரர்கள் போலீசுக்கு புகார் செய்தால் போலீஸ்காரர்கள் அவர்கள் மீது கேஸ் எடுக்கலாம். அவ்விதம் கேஸ் எடுக்கப்பட்டாலும் அவர் குற்றவாளி அல்ல என்று நிரூபிக்கவேண்டிய பொறுப்பு போலீஸ்காரர்களுக்கு அல்ல, வெளியிலுள்ள வர்களுக்குத்தான். இந்த விதத்தில் அமைந்திருக்கிறது இந்தப் பிரிவு. இது இந்த மசோதாவில் இருக்கும் மிகவும் அக்கிரமமான ஒரு பிரிவு என்று சொல்லலாம். இந்த மாதிரியான ஒரு அதிகாரம் போலீசுக்கு இருக்குமானால் இந்த நாட்டில் தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் போன்றவர்கள் தங்கள் போராட்டங்களையே நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்படும். சோஷலிஸ சமுதாய அமைப்பை ஏற்படுத்துவதுதான் நமது லட்சியம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் தொழிலாளிகளுடையவும் விவசாயிகளுடையவும் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கு இம்மாதிரிப்பட்ட சட்டங்களை அமைத்தால், எப்படி முடியும் என்பது தான் தெரியவில்லை. இம்மாதிரியான அதிகாரங்கள் போலீசுக்கு இருந்தால் பெரிய நிலப்பிடிப்புக்களுக்கும் அதைப் போன்றிருக்கின்ற பெரிய முதலாளிகளுக்கும் தான் பாதுகாப்பாக இருக்கும். எவ்வித மென்றால், ஒரு இடத்தில் ஆலைத் தொழிலாளிகள் ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அங்கு இருக்கின்ற ஆலையின் சுற்றிலும் இருக்கின்ற சுவர்கள் எல்லாம் முதலாளிகளுக்கு சொந்தமாக இருக்கும். அதன் மீது தொழிலாளிகள் ஏதாவது ஸ்ட்ரைக் சம்மந்தப் பட்ட விளம்பரங்கள் செய்வார்களானால், அந்த முதலாளிகள் தன்னுடைய மானேஜரைக்கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டாத பத்து அல்லது இருபது தொழிலாளிகளின் பெயரை எழுதி போலீசாரிடத்தில் புகார் செய்து விட்டால், போலீஸ்காரர்கள் சுலபமாக பத்து, இருபது ஊழியர்களை சிறையில் அடைத்துவிட முடியும். மேலும் அவர்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று நிரூபிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அந்த தொழிலாளிகளுக்கு வந்து சேரும். இப்போது சில ஹைக்கோர்டுகளின் தீர்ப்பின் காரணமாக முதலாளிகளுக்கு பலவிதமான சலுகை கிடைத்து வருகிறது. மேலும் இந்த சட்டத்தின் மூலம் நிலப்பிரபுக்களுக்கும், பெரிய முதலாளிகளுக்கும் தான் பாதுகாப்பு கிடைக்கிறது. ஆகவே தான் நான் பிரிவை வன்மையாக கண்டிக்கிறேன். இப்போது பெரும்பாலும் அரசியல் கட்சிகளுக்கே விளம்பரம் செய்வதற்கு போதுமான வசதிகள் கிடையாது. சினிமா போஸ்டர்களுக்கு இடையில் அரசியல் கட்சிகளுடைய விளம்பரங்களையும் சேர்த்து ஒட்டுவதால் அதில் வித்தியாசமே தெரிவதில்லை. தமிழ் நாட்டில் அரசியல் கட்சிகள் பலவிதத்திலும் விளம்பரங்களை செய்து வந்திருக்கின்றன. தார் ரோடுகளில் எழுதுவதுண்டு, மரங்களில் எழுதிப்போட்டு தொங்கவிடுவதுண்டு. இவைகளை யெல்லாம் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் யாரும் இதுவரை புகார் செய்யவில்லை. இதனால் என்ன ஏற்படும் என்றால் தேர்தல் காலத்தில் போலீசாருக்கும் ஜனங்களுக்கும் மோதல் தான் ஏற்படும். செல்வாக்குள்ள நபர்களை கொண்டு வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களிடம் சொல்லி எதிர்க்கட்சி ஊழியர்களின் பேரில் அனாவசியமாக புகார் செய்யப்பட்டு வழக்கு போடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

பொதுவாக தேர்தல் காலத்தில் எல்லா கட்சிகளுமே ஜனங்களுடைய விருப்பத்தில்தான் நாட்டைக் கொண்டிருப்பார்கள். ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை புறக்கணித்துவிட்டு எந்த அரசியல்கட்சியும் தேர்தலில் வெற்றிகரணமுடியாது.

18th February 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஆகவே ஜனங்களுடைய ஆதரவைப் பெறுவதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் முயற்சித்திருந்தே தீர்தல் நேரத்தில் வழக்குகள் போட்டு எதிர்க்கட்சி ஊழியர்களை சிறையில் அடைத்துவிட்டு, வழக்குகளின் விசாரணை எல்லாம் தீர்ந்த பின்னால் வெளியே விடுவது என்றால் அதற்குள் தேர்தல் காலமும் கழிந்துவிடும். தேர்தல் காலத்தில் ஊழியர்கள் எல்லாம் கோர்ட்டுக்கு அலைய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன், ஜனநாயக உரிமையை—குறிப்பாக உழைக்கக் கூடிய மக்களுடைய ஜனநாயக உரிமையை—அபகரிக்கக் கூடிய பயங்கரமான—அக்விரமமான ஒரு பிரிவு. ஆகவே இந்தப் பிரிவையே நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். நான் சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டால் கூட இந்தப் பிரிவு ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது அல்ல என்று இந்தப் பிரிவையே நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

12-20
p.m.

SRI S. LAZAR : I rise on a point of order. Amendment No. 2 of Mr. Palanisami will be out of order in the present context of our having passed clause 3. 3-வது பிரிவிலே “அபஜெக்ஷனபின் அட்வர்டைஸ்மென்ட்” எதையும் எந்த இடத்திலும் ஒட்டக் கூடாது என்று நிறைவேற்றி விட்டோம். ஆகையால்.....

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should have raised the objection at the time the amendment was moved. It has been allowed by the Hon. Speaker already.

SRI S. LAZAR : A point of order can be raised at any time.

DEPUTY SPEAKER : Let the hon. Member speak on the amendment and I will then put it to vote. As it is, it has already been allowed.

SRI S. LAZAR : If that is the Chair's ruling, I shall abide by it.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லக்கூடிய காலத்தில் எதிர் கட்சிகள் விளம்பரம் செய்ய வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் அவர்கள் பாதிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டால், 200 ரூபாய் அபராதம் கொடுத்து மூன்று மாதம் ஜெயிலுக்குப் போகவேண்டியது தான். ஒரு கட்சிக்கும் மற்றொரு கட்சிக்குமிடையே ஏதாவது விரோதமிருந்தால், ஒரு கட்சி வேண்டுமென்றே மற்றொரு கட்சியின் விளம்பரத்தை ஒட்டி விட்டால் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் அவர்கள் வரவேண்டியது தான். ஆகையால் இந்தச் சட்டத்தில் யாருக்கும் பாதுகாப்பில்லை என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மற்றொரு கட்சி ஆகவில்லையென்றால் அந்தக் கட்சியின் போஸ்டரை ஒட்டிவிட்டால் அந்த வட்டாரக் காரியதரிசியும் பிரஸிடெண்டும் இந்தப் பிரிவினால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கிலாந்து தேசத்திலே ஒரு சட்டம் இருப்பதாக கனம் மந்திரி ஒத்துக் கொண்டார்கள். சர்க்கார் தவறுதல்களை எடுத்துக் காண்பிக்கவும், சர்க்காரிடம் இன்னின்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துக் காட்டுவதற்கும் ஜனங்களுடைய எண்ணங்கள் என்ன என்று தெரிந்து சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காண்பிக்கவும் அவசியம் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு உரிமை உண்டு. இங்கிலாந்து தேசத்திலே இன்றைக்கு 100-க்கு 85 பேர்கள் படித்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்கே நியூஸ்பேப்பரில் போட்டால் தெரிந்துகொள்

[Sri N. K. Palanisami] [18th February 1959]

வார்கள். ஆனால் இங்கே 100-க்கு 25 பேர்களுக்கும் குறைவானவர்கள் தான் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலும் பேப்பர் படிக்கக் கூடியவர்கள் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் அவசியம் விளம்பரம் தேவையாக இருக்கிறது. இந்த விளம்பரம் கூடாது என்று சொல்வதற்கு பதிலாக எதிர் கட்சிகளே வேண்டாமென்று ஒரு சட்டம் போட்டாலும் அது சரியாக இருக்கும். “எங்கள் கட்சிதான் இருக்கவேண்டும், எதிர் கட்சிகளே வேண்டாம்” என்று இந்த மாதிரி ஒரு சட்டத்தைப் போட்டுக்கொள்ளலாம்.

ஒவ்வொரு வீதியிலும் ஹோர்ட்ஸ் இருக்கும், டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிபாலிடீஸ் ஆக்டுக்குக் கூட தகுந்த மாதிரி திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம், ஆகையால் வீதியிலே ஹோர்ட்ஸ் போட்ட பிறகு அப்ஜெக்ட்ஷன் இல்லாத நோட்டீஸ் ஒட்டலாம் என்று சர்க்கார் சொல்லலாம். ஒவ்வொரு தெருவினும் இம்மாதிரி ஹோர்ட்ஸ் போட்டுவிட்டு, பிறகு இந்த மாதிரியான சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதில் ஆப்சேபளை இல்லை. ஆகையால் “எனி அட்வர்டைஸ்மென்ட்” என்பதற்கு பதிலாக “எனி அப்ஜெக்ட்ஷன்பிள் அட்வர்டைஸ்மென்ட்” என்று மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாதகமான அட்வர்டைஸ்மென்டாக இருந்தால் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

சாதாரணமாக ஒருவர் சம்மன் கொண்டு போகலாம். அப்போது அவர் வீட்டில் இல்லாமல் இருக்கலாம். அவர் இல்லாமல் இருந்தால் அந்த சம்மனை அந்த வீட்டின் சுவற்றில் ஒட்டவேண்டியதாக இருக்கலாம். அப்படி ஒட்டியவுடன் அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். கடன் வாங்கியிருந்தால் அப்போது அந்த பிராஸெஸ் ஸெர்வர் மேலே ஆத்திரம் இருக்கும். உடனே இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். சர்க்காருடைய சட்டமே ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கிறது. ஆகவே 4-வது பிரிவை “டிஸ்ட்” செய்யவேண்டும், அல்லது 3-வது பிரிவை “டிஸ்ட்” செய்ய வேண்டும். என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவின்படி சாதாரண விளம்பரங்கள் கூட பாதிக்கப்படும் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணருகிறோம். இது வரையில் விவாதித்த ஆட்சேப விளம்பரங்களை அனுமதிக்கக்கூடாது என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இருக்கலாம். இந்தப் பிரிவின்படி சாதாரணமாக அனுமதியில்லாமல் எங்கேயும் எந்த விளம்பரத்தையும் ஒட்ட முடியாது. சொந்த வீட்டில் வேண்டுமானால் ஒட்டலாமே தவிர, ஜனங்கள் கண்ணுக்குப் படும்படி ஒட்ட முடியாது. அரசாங்க விளம்பரங்கள் எது வேண்டுமானாலும்—ஆட்சேபிக்கத்தக்கதாக இருந்தாலும்—ஒட்டலாம்—3-வது பிரிவுப்படி அரசாங்கத்தின் மீது எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாது என்று இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் காரியங்களை விளம்பரப்படுத்த—அரசாங்கம் செய்கிற காரியங்களை விளம்பரம் மூலம் தெரிவிக்க—தவறாக இருந்தாலும், சரியாக இருந்தாலும்—அதைத் தடுக்க விதி கிடையாது. மற்ற அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் காரியங்களை அவர்கள் விளம்பரம் செய்வதற்கு எந்த இடமும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தான் சொல்வேன். இன்னின்ன இடங்களில் அவர்களின் உத்தரவு கொண்டு செய்யலாம் என்று சொல்லலாம். நகரங்களிலும், பஞ்சாயத்துக்களிலும் ஹோர்ட்ஸ் ஏற்படுத்தி, அதிலே விளம்பரம் செய்யலாம் என்று சொன்னால், சென்னையிலேயே இந்த ஹோர்ட்ஸ் இது வரையில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அவைகளெல்லாம் ஏற்படுத்தப்படுவதற்கு இன்னும் குறைந்தது ஒரு 10 ஆண்டு காலமாவது ஆகும். பஞ்சாயத்துக்களிலும், முனிசிபாலிட்டிகளிலும், சிறு நகரங்களிலும் இந்த நிலைமை ஏற்படவே ஏற்படாது. இந்த நிலைமை ஏற்பட்டவுடனே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆகவே, இந்தப் பிரிவின்படி எந்த விதமான விளம்பரமும் செய்ய முடியாது போய்விடும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆட்சேபமான விளம்பரங்களைத் தடை செய்தாலும், சாதாரண விளம்பரங்கள் எவ்வளவு முக்கியமானது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். வெளிநாடுகளில் 60 சதவீதம் 70 சதவீதம் அந்த சாதாரண விளம்பரம்

18th February 1959] [Sri M. P. Subramaniam]

பரங்கள் செய்கிற நேரத்தில், விளம்பரம் செய்யவேண்டியது என்பது நியாயமான உரிமையாகும் என்பதை மனதில் வைத்து, இந்த விதிப் பிரகாரம் நல்ல விளம்பரங்களைச் செய்வதற்குத் தடை இருக்கக் கூடாது. அரசாங்கம் விரும்புகின்ற குறிப்பிட்ட இடங்களில் மட்டும் செய்யலாம் என்றாலும், அதற்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் செய்து விட்டு, பஞ்சாயத்துக்கள், நகரங்கள் எல்லா இடங்களிலும் ஒவ்வொரு தெருவிலும் வசதிகளைச் செய்து விட்டு, பிறகு இந்த பகுதியை அமுலாக்கலாம் என்ற நியதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனிப்பட்டவர்கள் புகார் செய்தால் தான் போலீஸ்காரர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இல்லை. போலீஸ்காரர்கள் தாங்களாகவே நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எழுதுவதற்கு அனுமதி பெற்றிருக்கலாம், அப்போதும் போலீஸ்காரர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அப்படிக்கூடும் சொந்தக்காரர் புகார் செய்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று இல்லை.

ஆகையால் வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படும் வரையில் இந்தப் பிரிவை அமுலாக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபையிலே இந்த மசோதாவிற்கு எவ்வளவு எதிர்ப்பு இருந்தபோதிலும்கூட இதை நிறைவேற்றி விடுவது என்று சர்க்கார் முடிவுசெய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தான் இப்போது நடைமுறையிலிருந்து நான் உணர்ந்து கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி விடுவது என்று முடிவு கட்டிக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, இந்த 4-வது பிரிவையாவது கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆட்சேபமான விளம்பரங்களை விளம்பரம் செய்யக்கூடாது என்று செய்வதிலே கூட யாரும் அவ்வளவாக ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். ஆட்சேபமான போஸ்டர்கள் ஒட்டி விளம்பரம் செய்யக் கூடாது என்பதற்காக இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப் படுகிறது என்றாலும், இதன் மூலம் ஆட்சேபமில்லாத விளம்பரங்கள் தடை செய்யப்பட்டு விடக்கூடாது என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பல தடவைகள் விளக்கம் செய்யும்போது, அந்த மாதிரியான கெட்ட எண்ணத்தோடு செய்யவில்லை என்று கூறினாலும்கூட, இந்தச் சட்டத்தை இப்படியே நிறைவேற்றினால் அத்தகைய நிலைமை இந்த ராஜ்யத்திலே ஏற்படும் என்பதை நிச்சயமாக கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஏதாவது ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடத்தவேண்டும் அல்லது ஏதாவது ஒரு நல்ல காரியம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் விளம்பரம் செய்யாமல் எதையுமே செய்ய முடியாது. எந்த இடத்திலும் போஸ்டர் ஒட்ட முடியாது.

யாராவது ஒரு தலைவர் வருகிறார் ஒரு ஊருக்கு என்றால், இனி ரோடிலே விளம்பரம் எழுதவே முடியாது. இம்மாதிரி எதுவுமே செய்ய முடியாத நிலையிலே இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிகளை ஒடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் செய்கிறார்கள். திட்டமாகக் கூறவில்லையென்றாலும்கூட, எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் இந்த நிலைமை ஏற்படும் என்பதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மற்ற மேலைநாடுகளைப் போல் நாம் நாகரிகமான முறையில் விளம்பரங்களைக் குறிப்பிட்ட இடங்களில்தான் ஒட்டவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நிலையை அடைந்துவிடவில்லை. நமக்கு இருக்கும் வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு தான்.....

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should speak only on this clause. We are not on general discussion.

SRI A. R. MARIMUTHU : ஆகவே இந்த விளம்பரங்கள் எல்லாம் எதிர்க்கட்சிகளைத் தடை செய்யக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கின்றன.

“Whoever affixes to, or inscribes or exhibits on, any place open to public view” என்று நான்காவது செக்ஷனிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

12-30
p.m.

[Sri A. R. Marimuthu] [18th February 1959]

“Place open to public view” என்பதற்கு “பெப்னிஷன்” கூறு மிடத்து, “place open to public view” includes any private place or building, monument, statue, post, wall, fence என்று குறிப்பிட்டு, கண்டிமில் “any public place” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

“பப்னிக் ப்ளேஸ்” என்பதற்கு என்ன “பெப்னிஷன்” கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், “public place” means any place (including a road, street or way, whether a thoroughfare or not and a landing place) to which the public are granted access or have a right to resort, or over which they have a right to pass.” என்று இருக்கிறது. இப்படியிருக்கிறபோது எந்த இடத்திலேயும் எந்தப் போஸ்டர் எதுவுமே வைக்கக்கூடாது என்ற நிலைமை தான் இந்த ஷரத்தை நிறைவேற்றுவதினால் ஏற்படுமே தவிர வேறு எதுவுமே செய்ய முடியாது. அதை கவனத்தில் கொண்டு இந்த ஷரத்தைக் கைவிடுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முன்பே இம்மாதிரி ஒரு பிரிவு இருப்பதன் அவசியத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இதில் ஒன்று ஆட்சேபகரமான விளம்பரம், மற்றது—அனுமதியின்றி மற்றவர்களுடைய சொந்தத்திலே இருக்கும் கட்டிடங்கள் மீது விளம்பரங்களைப் போடுவது. இன்னொருவர்கையிலே இருப்பதை அவர்களைக் கேட்காமல் அவர்கள் சுவற்றில் விளம்பரம் போடுவது தவறு என்பதுதான் இந்தப் பிரிவின் அடிப்படை நோக்கம். அதை வைத்துத்தான் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கோரும் திருத்தத்தை நான் ஒப்புக் கொள்வதற்கில்லை.

தண்டனை பற்றி திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. நான் முன்பே குறிப்பிட்டேன்—குறைந்த தண்டனையாகத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இதுவும் அதிகப்பச் தண்டனை தான். அதிக பட்ச தண்டனை என்றால் இதே தண்டனைதான் மாஜிஸ்ட்ரேட் கொடுக்கவேண்டும் என்ற நிமித்தம் இல்லை. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கில்லை. இருந்தாலும் மீண்டும் நான் சொல்கிறேன். விளம்பரங்களைத் தயார் செய்து இன்னொருவர் கட்டிடத்திலே இஷ்டம்போல் விளம்பரம் போடுவது, ஒருவர் போட்ட விளம்பரத்தின் மீது இன்னொருவர் விளம்பரம் போடுவது, இதற்கெல்லாம் நமக்கு உரிமை உண்டு, எங்கு வேண்டுமானாலும் நாம் இஷ்டம் போல் போடலாம் என்று சொல்லுவதும், அந்த உரிமை இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவதும் சரியல்ல. யார் விளம்பரம் செய்யவேண்டியிருக்கிறதோ, அவர் தகுந்த வசதி தேடிக்கொள்ளலாம். முனிசிபாலிடிகளில் விளம்பர போர்டு ஆங்காங்கே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்ற யோசனை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தங்களை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

* **SRI K. ANBAZHAGAN :** கனம் உதவி சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறபோது, ஆட்சேபகரமான விளம்பரம் எந்த இடத்திலும் இடம்பெறக் கூடாது என்ற கருத்தைச் சொல்லி இருந்தும் ஆட்சேபகரம் இல்லாத விளம்பரத்தை “பப்னிக் ப்ளேஸ்” என்று குறிப்பிடக் கூடிய முறையிலே உள்ள புரிய மரம், தென்னை மரம், தெரு, சாலை, சந்து மேலும், யாருடைய வீடோ இடிந்து சாதாரண குட்டிச்சுவர் ஆக நின்றாலும் அவற்றிலே இந்த சட்டத்தின்படி ஒட்டக்கூடாது என்ற கருத்துப்பட சட்டம் வருகிறதே, இதைக் குறித்து கனம் அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்திப் பேசியது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன விளக்கம் தருகிறார்கள்?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் இப்பொழுது தெரிவித்த விளக்கத்திற்கு மேல் “இன்பர்மேஷன்” கொடுப்பதற்கில்லை.

18th February 1959]

The amendments were put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6.

DEPUTY SPEAKER: The motion is—

‘That clause 6 do stand part of the Bill’

SRI N. K. PALANISAMI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷரத்தின்படி ஒருவர் ‘கன்ஸென்ட்’ இல்லாமல் நோட்டீஸ் ஒட்டி, அதை அவர் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து, கோர்ட்டிலே இருக்கும் சமயத்தில், ஏதோ அவர்களுடைய சிநேகிதர்கள் இதில் தலையிட்டு ‘பர்மிஷன் பேரில் தான் நோட்டீஸ் ஒட்டப்பட்டது’ என்று பருவ் செய்துவிட்டால் என்டையர் ப்ரொவீட்டிங்ஸ் வினியூசுரிநேது. அதுமட்டுமல்ல, ஒருவரிடம் வாங்கவேண்டும் என்பது ‘ஆர்ட்டிபிஷல் ரிலேஷன்ஷிப்’ ஆகும். இதுவரையிலும் யாருக்கும் இல்லாத ஒரு உறவை சர்க்கார் உண்டுபண்ணும் முறையிலே தான் இந்த ஷரத்து இருக்கிறது. யாரும் கன்ஸென்ட் எழுதிக்கொடுக்கமாட்டார்கள். வாயால் ஒப்புக்கொள்வார்கள். எழுத்து மூலமாக ‘கன்ஸென்ட்’ வாங்கியிருக்கவேண்டுமென்பது அவ்வளவு சரியாக இல்லை, பண்பானதாகவும் தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த ஷரத்தை எடுத்துவிட்டால் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இந்தப் பிரிவின்படி, நிரபாதி என்று ஒருவன் நிரூபிக்கவேண்டிய பொறுப்பு அல்லது அனுமதி பெற்றுத்தான் அந்த விளம்பரம் செய்யப்பட்டது என்பதற்கு எழுத்து மூலமாக சம்மதத்தைப் பெற்று இருக்கிறேன் என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு—குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு சமத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால்தான் இந்தப் பகுதி மிக அபாயகரமாக இருக்கிறது.

நாம் நிறைவேற்றிய நான்காவது பிரிவிலே, “எல்லாவிதமான அனுமதிக்கக்கூடிய விளம்பரங்களும் எந்த இடத்திலேயும் ஒட்ட முடியாது, அல்லது எழுத முடியாது” என்று இருக்கிறது. பொதுச் சாலை ஓரங்களிலே இரண்டு மூங்கிலை நட்டு அதிலே தட்டி கட்டி பிரசாரம் செய்வதும் கட்சி விளம்பரம் செய்வதும் உண்டு. முனிசிபாலிட்டியிலோ, பஞ்சாயத்து போர்டிலே கூட அனுமதி வாங்குவது இல்லை. தனிப்பட்டவர்களிடமும் அனுமதி வாங்குவது கிடையாது. இதற்கெல்லாம் அனுமதி எழுத்து மூலம் வாங்கியாகவேண்டும் என்று இருக்கவில்லை. அப்படி வாங்காமல் இருந்தாலும் போலீஸ்காரர்கள் தலையிடுவது இல்லை. இனி போலீஸ்காரர்கள் அதைப்பிடுங்கி எறிவது மட்டுமல்ல; வழக்குகளும் போட முடியும் என்று இருக்கிறது. வழக்குகள் போடுவதென்பது ரொம்ப அபாயகரமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் சொந்தமாகக் கட்டிடம் வைத்திருந்து அதிலே விளம்பரம் ஒட்டினால், அது பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்வது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். முனிசிபாலிட்டி, பஞ்சாயத்து போர்டு, இன்னும் கிராமப்புறங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கு எவ்வளவு தூரம் அரசியல் குரோதம் இருக்கிறதென்பதை யாரும் உணர்ந்துகொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. மெஜாரிட்டி கட்சியாக ஒரு கட்சி இருக்கும். அந்தக் கட்சியினர், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் குறிப்பிட்ட தெருவிலே நோட்டீஸ் போடக்கூடாது என்று தடுக்கலாம்; அதற்கு அனுமதி கொடுக்காமல் இருக்கலாம். அதனால் எதிர்க்கட்சிப் பிரசாரம் பெரிதும், நாடு பூராவும் பாதிக்கப்படும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகையால்தான், நான்காவது பிரிவை எட்டாவது பிரிவோடு சேர்த்துப் பார்க்கும்போது இந்தச் சட்டத்தின் மோசமான சொரூபம் வெளியாகும் என்பதை இங்கே எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[18th February 1959]

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டியிலே பரிசீலனை செய்யப் பட்டதை கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். அந்தக் கமிட்டியிலே எல்லாக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் இருந்தார்கள். அங்கே பிரிவு பிரிவாக நாம் பரிசீலனை செய்தோம். அப்பொழுது சில யோசனைகள் கூட ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. இதையெல்லாம் நான் செரல் வது ஏதோ பிடிவாதமாக நாங்கள் எப்படித் தயாரித்தோமோ அப்படித் தான் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினால் அல்ல. அந்த எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகச் சொல்கிறேன்.

பொதுவாக, அனுமதியின்றி விளம்பரங்கள் செய்யும் வழக்கம் நல்ல வழக்கம் அல்ல. அனுமதி பெறவேண்டும். (கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் சிரித்தார் திரு பழனிசாமிக்கு எல்லாம் சிரிப்பாக இருக்கும். இது சிரிக்கக் கூடியதல்ல. அவர் ஒரு தினுசாகச் சிரிக்கலாம். எழுத்துமூலமான சம்மதம் வாங்கிக்கொண்டு விளம்பரம் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம். அதற்கு உரிய வகையிலே விதிகள் செய்யலாம். சொந்தக்காரர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும், அவர்கள் அனுமதியின்றி செய்யக்கூடாது என்பதுதான் இதனுடைய நோக்கம். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்தப் பிரிவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The clause was put and carried.

Clause 7.

DEPUTY SPEAKER : The motion is—

‘ That clause 7 do stand part of the Bill ’.

SRI S. LAZAR : Sir, I move—

‘ In sub-clause (1) for the words “ where an offence has been committed ”, the words, “ where an offence *under this Act* has been committed ” shall be substituted ’.

The amendment was duly seconded.

SRI N. R. PALANISAMI : Sir, I move—

‘ In sub-clause (1) omit the Proviso.’

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendments are before the House for discussion.

SRI S. LAZAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் ஏழாவது பிரிவில் முதல் உட்பிரிவுக்கு அதாவது.

In sub-clause (1) for the words “where an offence has been committed,” the words, “where an offence *under this Acts*” has been committed” shall be substituted. என்ற முறையில் திருத்தம் வேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். காரணம் “அபன்ஸ்” என்று சொன்னால் எந்த “அபன்னை”க் குறிப்பிடுவதாக இருக்கவேண்டும். எந்தச் சட்டத்தின்படி குற்றம் செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்பட வேண்டும். பொதுவாக சொன்னால் எவ்வளவோ குற்றங்களைக் குறிப்பிடுவது போல் ஆகும். நாம் எவ்வளவோ சட்டங்களை இயற்றுகிறோம். இந்தச் சட்டத்தின்படி குற்றம்

18th February 1959] [Sri S. Lazar]

செய்ததாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, மது விலக்குச் சட்டம் சம்பந்தமான குற்றமா, இது அதையும் குறிக்கும், சமீபத்தில் நாம் இயற்றிய வருமான வரி சம்பந்தமாக சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்படும் குற்றமா? விவசாய வருமானம் சம்பந்தமாக இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்படும் குற்றமா என்றெல்லாம் சொல்லப்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். எந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி குறிக்கும் என்பதை தெளிவாக்கப்பட வேண்டும். ஒருவர் சரியான கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவில்லை என்று அதன்படி செய்யப்பட்ட குற்றமா? என்றெல்லாம் சொல்லப்படும். வரியைச் செலுத்த வில்லையென்றால் அங்கே கூட அபராதத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் ஜெயிலையும் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி இருக்கும் நிலையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததன் நோக்கம் “அபன்ஸ்” என்று சொல்லும்போது இந்தச் சட்டத்தின்படி செய்யக்கூடிய குற்றம் “அபன்ஸ்” என்று இருக்க வேண்டும். அந்த முறையில்தான் இந்த திருத்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணம் இந்தத் திருத்தத்தில் இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. இது அவசியம் என்ற அளவில் ஏற்கெனவே சில சட்டங்களில் பல இடங்களில் “அண்டர் திஸ் ஆக்ட்” என்று உபயோகப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இது ரொம்பவும் அவசியம் என்று கண்டிப்பாக காரணங்களையும் காட்ட முடியும்.

இப்பொழுது நிறைவேற்றியிருக்கக்கூடிய ஐந்தாவது பிரிவின் கீழ் இதைக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

‘Whoever in any manner whatsoever causes, procures, offence under section 3 or section 4.’

என்றுதான் கண்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக ஏழாவது பிரிவின் இரண்டாவது உட்பிரிவில் “7 (2)

‘Notwithstanding anything contained in sub-section (1) where an offence under this Act has been committed’.

என்று காணப்படுகிறது. ஆகையினால் இந்த மூன்று வார்த்தைகளும் அவசியம் என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லை. இப்படி இல்லையென்றால் வேறுபட்ட அர்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கலாம். ஏனென்றால் மற்றவைகளில் இருக்கின்றன. அதனால் இதனை நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இது மாறுபட்டக் கருத்தைக் கொண்டதாக இருக்கிறது என்பதை சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக கோட்டுகளில் கேஸ்கள் வந்து இதற்கு மாறுபட்ட கருத்தை தெரிவித்தால் இதை நாம் உரை வேண்டியதாக இருக்கும். அந்த மாறுபட்ட முறையில் கோட்டுகளில் தீர்ப்புகள் கிடைத்தால் அப்பொழுதாவது இதைத் திருத்தவேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். ஆகவே இது ஒரு சிறிய திருத்தம்தான். இந்த சிறிய திருத்தத்தை அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதற்கு மற்றொரு காரணம். கூட சொல்ல முடியும். இரண்டாவது பிரிவில்

‘Notwithstanding anything contained in the Code of Criminal Procedure . . .’

முதல் பிரிவில் ஒரு குறிப்பிட்ட குற்றத்தை வலியுறுத்தப்பட்டு விட்டு இரண்டாவது பிரிவில் ஓர் சில காரியங்களை அதிலிருந்து விலக்கப்படுகின்றன. அப்படி விலக்கப்படும்போது அதில் கூட சில தகராறுகள் வரும். அப்பொழுது எல்லாவற்றையும் பார்க்க முடியாது. ஆகவே இவற்றை மனதில் கொண்டு இந்த திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம் ஏழாவது க்ளாஸின் முதல் உட்பிரிவில் கீழ் உள்ள ப்ரோவைஸோவை நீக்க வேண்டும் என்பது. சர்க்காருடைய விளக்கம்

[Sri N. K. Palanisami]

[18th February 1959]

என்ன என்பது தெரியாது. கம்பெனிகளுக்கு மட்டும் இப்படிப்பட்ட சலுகை என்ன? என்பதுதான். சாதாரணமாக ஒரு கம்பெனியின் டைரெக்டருக்கோ அல்லது டைரெக்டருக்குச் சம்பந்தப்பட்டவருக்கோ இந்த ஷரத்து உதவியாக இருக்கும். யார் வேண்டுமானாலும் ஒரு கம்பெனியின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு தான் பொறுப்பாளி அல்ல, யாரோ ஒரு ஆள் வந்து ஒட்டிவிட்டுப் போய் விட்டான் நான் ஒட்டவில்லை என்று சொல்லி பொறுப்பை தட்டிக்கழித்து விடலாம். தான் ஒட்டவில்லை, யாரோ வந்து ஒட்டிவிட்டுப்போய் விட்டான், என்னால் முடிந்த அளவில் இப்படி நடவாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன் என்று சொல்லிவிட்டு தப்பித்துக்கொள்ளலாம். விட்டுக்காரருடைய சம்மதத்தின் பேரில் இப்படிச் செய்து விட்டான் என்றும் சொல்லி விடலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு முறை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ப்ரோவையலோவை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு “அபன்னை” இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்டது என்று இருக்கும்படியாக மாற்ற வேண்டும் என்று கனம் லாஸர் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். அது அவசியம் இல்லை என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை. இந்த செக்ஷனில் பார்த்தால் “அபன்ஸ்” என்றுதான் இருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் அப்படித்தான் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தில் “அபென்ஸ்” என்று சொன்னால் இந்தச் சட்டத்தின்படி செய்யப்பட்ட “அபென்ஸ்” என்றுதான் கருதப்படும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் என்று போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தவறுகள் ஏற்படாது. அப்படி ஏதாவது கேஸ் வந்தால் அப்பொழுது அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். அதனால் இந்தத் திருத்தம் அவசியம் இல்லை.

கம்பெனிக்கு மட்டும் ஏன் இந்தச் சலுகை என்று கேட்டார். கம்பெனி என்றால் பலர் சேர்ந்து நடத்தப்படுவது. கம்பெனியில் பலர் இருக்கலாம், பலர் அங்கத்தினர்களாக இருக்கலாம், டைரெக்டராக இருக்கலாம். கம்பெனிகளுக்கு பாதுகாப்பு அவசியம் என்று கனம் பழனிசாமி அவர்கள் கூட ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த விளக்கம்தான் காணப்படுகிறது. ஆகையினால் இந்த திருத்தங்கள் அவசியம் இல்லை.

The amendment of Sri S. Lazar was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri N. K. Palanisami was put and lost.

The clause was put and carried.

Clause 8.

DEPUTY SPEAKER : The motion is—

‘ That clause 8 do stand part of the Bill ’.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

‘ Add the following proviso, viz :

“ Provided no prosecution shall be launched without the prior approval of the State Government ”.’

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

18th February 1959]

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டாலும் சட்ட இந்தச் சட்டத்தினுடைய தன்மை தீர்ந்துவிட்டதாக ஆகாது. இந்தச் சட்டத்தின்படி குற்றம் என்று கருதப்படுகிற எல்லாமே போலீசார் அவர்களாகவே குற்றப்பத்திரிகையை கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்ய முடியுமா? ஒரு வீட்டுக்குச் சொந்தகாரர் ஒரு புகார் செய்ய வேண்டுமென்பது அல்ல. பஞ்சாயத்து போர்டு ஒரு புகார் செய்ய வேண்டுமென்பது அல்ல, ஒரு முனிசிபாலிட்டி புகார் செய்ய வேண்டுமென்பது அல்ல. ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்ட் புகார் செய்ய வேண்டுமென்பதல்ல. யாராவது “பர்ஸ்ட் இன்பர்மேஷன்” போலீசாருக்குக் கொடுத்தால் போதும். கலியாணசுந்தரம் என்று யாராவது போலீசாரிடம் வந்து சொன்னால் போதும், உடனே போலீஸ்காரர்கள் வந்து சார்ஜ் ஷீட் போட்டு விடுவார்கள். அதன் பிறகு கலியாணசுந்தரம் போய் நான் செய்யவில்லை என்று நிரூபிக்க வேண்டும். அரசியல் கட்சிகள் எவ்வளவு இடையூறு விளைவிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவுக்கு இது விளைவிப்பதாக இருக்கிறது. அதனால் நான் சொல்லக்கூடிய யோசனை என்னவென்றால் மாகாண சர்க்காருடைய முன் அனுமதி பெறவேண்டும் என்பதுதான். கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, அப்படி செய்திருப்பது குற்றமா இல்லையா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் இந்த திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பராவிக் யூஷன் செய்வதற்கு முன்னதாக அவற்றை டிரிசிலீன் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே சார்ஜ் ஷீட் தாக்கல் செய்வதற்கு முன்னதாகவே போலீசார் மாகாண சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு அனுமதி பெற்று செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு விட்டால் இந்த சட்டத்தினால் எற்படும் கஷ்டம் தீர்ந்துவிடும் என்பதில் உடனடியாக பராக்ஷிஷன் செய்து சர்க்காருக்குக் கெட்ட பெயர் வருவதற்கு பதிலாக முன் அனுமதி பெற்று நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தம் இந்த மசோதாவுக்கு அவசியமானது என்று நான் கருதமாட்டேன். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் கெட்ட பெயர் வரும் என்று கவலைப்படவேண்டாம். இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை. கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின் மேல் விதிகள் செய்யப்படும். அப்பொழுது இதையப்பற்றி கவனித்துக் கொள்ளலாம். மற்றொன்று இந்தச் சட்டத்தை புதிதாக இனிமேல்தான் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்போகிறோம். இது அவ்வளவு கடுமையாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம். இந்தத் திருத்தம் இல்லாமலேயே அரசாங்கம் குறைந்த பட்சம் ஒரு வருஷமாவது இதை கவனித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும். இது எப்படி நடைபெறுகிறது, என்பதைப்பார்த்துத்தான் அதற்கு மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை கனம் அங்கத்தினர் வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை.

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

Clauses 9 to 11 were put and carried.

[18th February 1959]

Clause 1 and the Preamble

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member Sri Kalyanasundaram has given an amendment to clause 1. I rule it out of order.

SRI M. KALYANASUNDARAM: May I know how it is out of order?

DEPUTY SPEAKER: The Bill has been taken up and it is to come into force immediately. Therefore it is out of order.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, the Bill cannot automatically come into force. There should be a specific provision for that. The Bill says that it will come into force immediately. I have given an amendment to the effect that it shall come into force with effect from 1st April 1962.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member can oppose the clause but he cannot move such an amendment. It is out of order and therefore I disallow the amendment.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I move:

'That the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958) as passed by the Legislative Council be passed'.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved:

'That the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958) as passed by the Legislative Council be passed'.

12-50
P.M.

SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் முன்பாக இப்பொழுது நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கோரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவின் அவசியமற்ற தன்மையைக் குறித்து நேற்றும் இன்றும் பல முறை அங்கத்தினர்கள் பன்னிப் பன்னி எடுத்துக் கூறியபோதிலும், அரசாங்கம் மிகவும் பிடிவாதமாக இதனை நிறைவேற்றியே தீரவேண்டும்மென்ற கொள்கையை அனுசரிப்பது ஜனநாயகத்திற்கு பொருத்தமானது அல்ல என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்களைக் குறித்து இங்கே விவாதிக்கப்பட்டது. 4-வது ஷரத்தைக் குறித்து மிக விளக்கமாக விவாதங்கள் நடைபெற்றன. அவ்வளவு விளக்கமாக எடுத்துக்கூறியும், பொதுநல ஸ்தாபனங்கள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படும் என்பதை எடுத்துக் காட்டியும், இதர அரசியல் கட்சிகள், தொழிற் சங்கங்கள் ஆகியவைகள் விளம்பரங்கள் செய்வதற்கு எவ்வகையான இடமும் அளிக்காத வகையில் ஏன் போலீஸ் ராஜ்யம் போன்ற நிலைமை சிருஷ்டிக்கப்படுகிறது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இந்த மசோதாவை இந்த சபையில் விவாதத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு முன்பே தங்கள் கட்சிக் (காங்கிரஸ்) கூட்டத்தில் அதைப்பற்றி விவாதித்திருக்கிறார்களா என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது இயற்கை. அவர்கள் இதைப்பற்றி விவாதித்து அங்கேயும் தெரிந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையானால்.....

18th February 1959]

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : மசோதாவைப்பற்றி இங்கே விவாதிக்கும்போது அதைக் கட்சிக் கூட்டத்தில் வைத்தார்களா இல்லையா என்பது போன்ற பிரச்சனையை எழுப்புவது பொருத்தமானதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். Is it relevant to the point. Is it in order to refer to such things during the third reading of the Bill.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member need not refer to it. It is their look out.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கட்சியில் விவாதித்தார்களா? இல்லையா? என்ற பிரச்சனையை அங்கத்தினர் அவர்கள் கிளப்பும் போது நேற்று நடந்த கட்சிக் கூட்டத்தில் நான் போகா திருந்ததனால் இம்மாதிரி பிரச்சனையைக் கிளப்பினால் நான் எப்படி பதில் சொல்ல முடியும்?

SRI P. S CHINNADURAI : ஆகவே கட்சிக் கூட்டத்தில் விவாதிக்க வில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I would request the hon. Member to be brief. That point ought to have been discussed during the first reading of the Bill. We are now in the third reading stage. The hon. Member should be brief and should not take too much of the time of the House.

SRI P. S. CHINNADURAI : அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ளுவதால் பலன் இருக்குமென்று தோன்றவில்லை. ஒன்று மாதிரி கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா தேவையற்றது மாதிரமல்ல. அநியாயமானது (கனம் ஸ்ரீ எம். பக்தவத்சலம் :—எது வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள். அக்கிரமமானது என்றும் சொல்லுங்கள்) அக்கிரமமானது என்றும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதனால் பொது நல ஸ்தாபனங்கள் பூராவும் பாதிக்கப்படும். இதனால் அரசியல் ஸ்தாபனங்கள், தொழிற் சங்கங்கள் ஆகியவை மிகக் கடுமையான துன்பங்களை—காங்கிரஸ் கட்சியினர் உள்பட—அனுபவிக்க வேண்டி வரும் என்று நிச்சயமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த மசோதாவை நான் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்கக் கூடாது என்று நான் இந்தச் சபையைக் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member Kothandaraman.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ...

SRI K. VINAYAKAM : தலை இருக்க வாலாடலாமா? Usually during the third reading stage of the Bill, it is only the leaders of parties who speak.

DEPUTY SPEAKER : Every hon. Member has a right to speak. I have allowed the hon. Member Kothandaraman to speak.

[18th February 1959]

SRI M. P. SUBRAMANIAM : On a point of order, Sir தலையிருக்க வாலாடலாமா என்று கேட்கிறார்கள். தலை இங்கே (முன் வரிசை) இருப்பது போலவும், வால் அங்கே (பின் வரிசை) இருப்பது போலவும் சொல்லலாமா?

DEPUTY SPEAKER : It is unparliamentary.

SRI V. K. KOTHANDARANAN : என்னுடைய தலைவருக்கே பேசும் பொறுப்பை விட்டு விடுகிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : கனம் விநாயகம் அவர்கள் தலையிருக்க வாலாடலாமா என்று கேட்டார்கள். கனம் விநாயகம் அவர்கள் தலையா? வாலா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : நான் தலையும் இல்லை; வாலும் இல்லை; முண்டம்.

DEPUTY SPEAKER : Order. Order. The hon. member Sri Kalyanasundaram will now speak.

SRI M. KALYANASUNDARAM : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டப் புத்தகத்தில் ஏறுவதை நான் வன்மையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். “நம்முடைய ராஜ்யமானது எல்லா வகையிலும் எப்பொழுதும் பிற ராஜ்யங்களுக்கு உதாரணமாக இருந்து வருகிறது, அப்படியே உதாரணமாக இருந்து வரவேண்டும்” என்று நம்முடைய போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றுப் பேசியதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். எந்தக் கட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் நம்முடைய ராஜ்யத்தைப்பற்றி வெளி ராஜ்யங்களிலும், நம் ராஜ்யத்திலும் நல்ல முறையில் சொல்லுவார்களேயானால் அதைக் கண்டு நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுவேன். காங்கிரஸ் கட்சிக்குச் செல்வாக்கு ஏற்படுகிறது என்பதை நீனைக் காமல் ராஜ்யத்தின் தரம் உயருகிறது என்பதைக் கேள்விப்பட மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். முன்பு தேசத்தின் கௌரவத்திற்கு ஆபத்து ஏற்படுகிறது என்று சொல்லி அதிகாரம் கேட்டார்கள். அதைக் கொடுக்க நாங்கள் தயங்கவில்லை. அதே போன்று தேசத்திற்கோ, மத உணர்ச்சிக்கோ ஆபத்து ஏற்படக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்ட சமயத்தில் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு எந்தக் கட்சி இந்த மாதிரி பலாத்காரத்தை தூண்டி விடுகிறது? • அல்லது சமுதாயத்தில் கோளாறு ஏற்படக்கூடிய காரியங்களில் இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய எந்தக் கட்சி ஈடுபடுகிறது. ஒருவேளை சர்க்கார் ஆதரவும் அன்பும் பெற்ற ஒரு கட்சி இந்த மாதிரிக் காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்று சொல்லாமலே தவிர, மற்ற எந்தக் கட்சியும் அத்தகைய காரியங்களில் ஈடுபட்டதும் இல்லை; ஈடுபட போவதும் இல்லை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே இவ்வளவு அதிகாரத்தைப் போலீசார் கையில் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? இதை எல்லாம் எடுத்துக் கூறினால் ஆட்சியாளர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. அந்தக் கோபமே இது அவசியமில்லை என்பதை ஊர்ஜிதம் செய்கிறது. நண்பர் சின்னதுரை அவர்கள் பேசும்போது போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோபம் வந்தது. இன்னும் என்ன வேண்டுமென்றாலும் சொல்லுங்கள் என்று கோபத்துடன் கூறினார். சாதாரணமாக அவருக்குக் கோபம் வருவதை இல்லை. அப்படிப்பட்டவருக்கே கோபம் வந்தது என்றால் நான் சொன்ன குற்றச் சாட்டுகள் அத்தனையும் உண்மை என்று நிரூபணம் ஆகிறது என்று கருதுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தினால் பலவிதமான சங்கடங்கள்தான் உண்டாகும். நகரசபைத் தேர்தல்கள் நடக்க இருக்கிறது. இனிமேல்தான் தேர்தல் பிரசாரம் ஆரம்பமாகும். இந்த மசோதாவும் உண்டியாக அமுலுக்கு வருவதன் காரணமாக—எவ்வளவு இடங்களில் எவ்வளவு விதமான

18th February 1959] [Sri M. Kalyanasundaram]

குறுக்கிடுகள் உண்டாகப்போகிறது. போலீஸ்காரர்கள் எத்தனைபேர்களை அவுலியமாகக் கைது செய்து அரசியல் கட்சிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அரசியல் நேர்மையையும், அரசியல் கண்ணியத்தையும் அழிக்கக் கூடிய மசோதா இது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்: அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற பகுதிகளில் ஆலோசிக்கலாம். பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தல் வருகிறது. இருபது போஸ்ட் ஓபீஸ் போடவேண்டி யிருக்கிறது. போஸ்ட்ஓபோட அனுமதி மறுக்கப் பட்டால் எங்கே யாபட்டதிலே அப்பில் செய்துகொள்ள வழி இருக்கிறது? சர்க்காருக்கு வந்து முடிவு வாங்கிக் கொண்டு வருவது என்றால் அப்படி வருவதற்குள் எலெக்ஷனை முடிந்துவிடும். இப்பொழுதே மைக்குக்கு லைசென்சு வாங்குவது என்றால் ஐந்து ஆறு நாட்களுக்குமேல் ஆகிவிடுகிறது. இரண்டு நாட்களுக்குள் கூட்டம் நடத்துவது என்றால் முடியாது போய்விடும். அப்படித்தான் சட்டத்தில் அப்பீலுக்கு எவ்வித இடமும் இல்லாமல் பர்மியூன் இல்லாது போஸ்டர், விளம்பரம் முதலியன செய்யக் கூடாது என்று போட்டிருக்கிற விதியினால் பல தொல்லைகள் உண்டாகும். இனி தொழிலாளர்களோ, விவசாயிகளோ மிகக் குறைந்த செலவில் அங்கங்கே கையினால் எழுதி விளம்பரம் செய்ய முடியாது. இப்படிப்பட்ட மசோதாவை—ஜனநாயகத்திற்கே இழுக்குத் தேடக் கூடிய கடுமையான மசோதாவை சென்னை ராஜ்யத்திலே கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவது மிகவும் அவமானகரமானது என்று நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். அதன் காரணமாக இந்த மசோதா நிறைவேற்றும்போது நாங்கள் இந்த மன்றத்திலும் இருக்க விரும்பவில்லை யென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆபாச விளம்பரங்களையோ, ராணுவம், போலீஸ் இவற்றின் கட்டுப்பாட்டை உடைக்கும் வகையில் போடக் கூடிய விளம்பரங்களையோ நாங்கள் ஆதரிக்க வில்லை. அதற்காக இப்படிப்பட்டதொரு கடுமையான மசோதாவைக் கொண்டுவந்து ஜனநாயகத்திற்கே அழிவு தேடக்கூடிய செய்கையை எங்களால் ஆதரிக்க முடியாது. அதிலும் கலவி அறிவு அதிகமாக விருத்தியடையாதிருக்கிற இந்த நாட்டில் மக்களுக்கு அடிக்கடி பல விஷயங்கள் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. பல கொள்கைகள், பல கருத்துக்கள் பரப்பப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. உதாரணமாக என்னுடைய தோழர் குறிப்பிட்டதுபோல் கூட்டங்களுக்கு மைக் வைக்க லைசென்சு வழங்கப்படுவதிலே ஏற்படக் கூடிய சங்கடங்கள் சொல்ல முடியாது. அதுவும் முக்கியமான கூட்டங்களுக்கு லைசென்சு மறுக்கப்பட்டு வருகிறதையும் பார்க்கிறோம். அதேபோல இன்று இந்த மசோதா அமுலுக்கு வந்த பிறகு சவரொட்டிகள் ஒட்டுவதற்குக் கூட அனுமதி பெற வேண்டும் என்கிற நிலைமை வந்தால் எத்தனை கூட்டங்களுக்கு சவரொட்டிகள் ஒட்ட அனுமதி மறுக்கப்படும் என்று சொல்ல முடியாது. மறைமுகமாக தனி மனிதர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமை இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் பறிக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு தனி மனிதர்களுடைய லீட்டில் சவரொட்டிகள் ஒட்டினால் அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேறு ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அதன் மூலம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அப்படி இருக்க இந்தச் சட்டம் சட்டப் புத்தகத்தில் எறுவது சென்னை ராஜ்யத்திற்கே அவமானம் என்று எனது நண்பர் கூறியதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்றால், எதிர்க்கட்சி நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றால் சாதாரணமாக இந்தச் சிறிய உரிமையைக் கூடப் பறிக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே சர்க்கார் கட்சியினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த நான்காவது பிரிவையே விட்டுவிடுங்கள் என்று. நாம் பல உயர்ந்த விஷயங்களில் உலகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறோம். உலகம் வியக்கத்தக்க அளவு அகிம்சா முறையில் சுதந்திரத்தைப் பெற்றோம். இன்றைக்கு நாட்டில் ஆபாச விளம்பரங்கள் அதிகமாகிவிட்டது, தவறான சவரொட்டிகள் ஒட்டப்படுகின்றன என்றால் அதை எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து பேசி அமைதியான முறையில் தீர்த்து விட முடியும். பிரசாரத்தின் மூலமாகவே அந்தக் காரியத்தைத் தடுக்க

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] [18th February 1959]

முடியும். நல்லதொரு ஜனநாயக நவபாரதத்தைச் சிருஷ்டிக்க விரும்புகிற நாம் ஜனநாயகத்திற்கே உலாவைக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை சிருஷ்டிப்பது மிகமிகத் தவறாகும். இந்தச் சட்டம் வருவது தமிழ்நாட்டின் எதிர்காலமே பாதிக்கப்பட்டுவிடும் என்று சொல்லிக்கொள்ள வருந்துகிறேன். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு நாட்களாக இந்தத் தாப்பிலுள்ள நாங்கள் எவ்வளவு வாதங்கள் எடுத்துச் சொன்னாலும், எத்தனை விதத்தில் வேண்டிக் கொண்டாலும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரே ஒரு பதிலையே சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் நாங்கள் பயப்படுத்தக்கூடிய எதுவும் இல்லை, எதற்காக நீங்கள் இந்த அளவுக்குப் பயப்படுகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அது அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தின் அறிகுறியா, தெளிவு இன்மையின் அறிகுறியா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கிற நேரத்தில் நல்ல அறிவும், அருபவமும் மிகுந்த அவர் கூறுகிற அந்த வார்த்தை அவரது தெளிவு இன்மையின் அறிகுறியாக இருக்க முடியாது, நல்ல எண்ணத்தின் அறிகுறியாகத் தான் இருக்க முடியும் என்று நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஒருவருடைய நல்லெண்ணத்தைப் பொறுத்து நாட்டில் நிறைவேற்றப்படக் கூடிய சட்டம் அமுலாக்கப்படுவதைவிட, அப்படிப்பட்ட சட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பதே மேல் என்பதை சட்ட நுணுக்கம் தெரிந்தவர்கள் எல்லாம், சட்ட நிபுணர்கள் எல்லாம் அறிந்திருக்க வேண்டும். சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு ஏற்ற ஒரே ஒரு காரணத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி நாங்கள் எப்படிப் பேசினாலும் கவலை இல்லை. அநியாயம் என்று சொன்னார்கள். அக்கிரமம் என்றும் சொல்லுங்கள். எவ்வளவு சொல்ல வேண்டுமோ அவ்வளவு சொல்லுங்கள் என்ற ரீதியிலே அமைச்சர் அவர்கள் இடைமறித்து ஆத்திரத்தோடு பேசி சட்டத்தை எப்படியாவது அமுலுக்குக் கொண்டுவந்துவிடுவது என்று முந்துகிற நேரத்தில் ஒரே ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதையும் ஒரு கதை வடிவத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

ஒரு சீமான் இருந்தார். தன்னுடைய பாதுகாப்பை முன்னிட்டு ஒரு முரட்டு ஆளை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டார். அந்த முரட்டு ஆளைப் பார்த்துச் சொன்னார், “யாரும் என்பேரில் கை வைக்காது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒரு கொசுக் கூட என் பேரில் உட்காராது பார்த்துக் கொள்வது உன் பொறுப்பு, அதற்காக மாதம் ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் சம்பளம் தருகிறேன்” என்றார். அன்றைய தினத்திலிருந்து அவன் கையில் ஒரு பெரிய கதையை வைத்துக்கொண்டு சீமானைப் பாதுகாக்க ஆரம்பித்தான் முரட்டு ஆள். ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் சம்பளம் வாங்குவான் ஆயிற்றே. கண்வழி மூடாமல் பாதுகாத்தான். ஆனால் யாரும் வரவில்லை. ஒருநாள் ஓர் ஈ சீமான் பேரில் வந்து உட்கார்ந்தது. “ஆ! இந்த ஈ உட்காரலாமா? ஆயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு நான் சும்மா இருப்பதா?” என்பதாக கையிலிருந்து பெரிய தடியினால் அந்த முரட்டு ஆள் ஈயை அடித்தான். ஆனால் செத்தது சீமான். இந்தக் கதைதான் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது இப்போது.

நாங்கள் தாய் நாட்டில் ஒழுக்கத்தைக் காப்பாற்றப் போகிறோம். இனி ஆபாச விளம்பரங்களோ, அருவருக்கத்தக்க சவரொட்டிகளோ கண்ணில் படக்கூடாது. அதை ஒழித்தே ஆகவேண்டும் என்பதற்காக கைத்தடியை—இந்த மசோதாவை—சிருஷ்டிக்கிறீர்கள். ஆனால் இந்தத் தடி போலீசாரிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட இருக்கிறது. முரட்டு ஆள் ஈயைக் கொல்ல தடியை வீசினாலும் செத்தது சீமான். அப்படி ஒழுக்கத்திற்குக் குந்தகமாக இருக்கப்போகிற ஆபாச விளம்பரங்களை ஒழிக்க பெருந்தடி ஒன்றை போலீஸ் சாம்பராஜ்யத்திடையே ஒப்படைக்கப் போகிறீர்கள். ஒழுக்கம் காப்பாற்றப்படுகிறதோ என்னவோ, ஜனநாயகத்தைச் சாக அடிக்கப் போகிறீர்கள்.

18th February 1959] [Sri C. N. Annadurai]

எதிர்க்கட்சியை ஒடுக்குவதற்கு—மறைமுகமாக நீங்கள் எடுத்துக்கொள்கிற நடவடிக்கை இது என்பதை எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒன்று சொல்வேன். “நீங்கள் இன்றையதினம் விடுகிற அறைகூவலை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் எங்கள் கழகத்தின் பிரசாரத்தை எல்லாம் ஒடுக்கி, நிம்மதியாக வாழ முடியும் என்று மறைமுகமாக நீங்கள் கருதினால் உங்கள் எண்ணம் ஒருநாளும் ஈடேறப் போவதில்லை என்று சொல்கிறேன்.

ஆப்பிரிக்க நாட்டில் வெள்ளையரல்லாதாரை—நீக்ரோக்களை—ஒடுக்குவதற்கு எத்தனையோவிதமான தந்திரங்கள் எல்லாம் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக அவர்கள் கையில் அனுமதிச் சீட்டு வைத்திருந்தால் தான் பொதுப் பாதைகளிலே நடந்து செல்ல முடியும்—அனுமதிச் சீட்டைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டுதான் அவர்கள் வீதியில் நடந்து செல்ல வேண்டும் என்கிற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கும் நியாயத்தைக் காட்டினார்கள். அதற்கும் வழக்கு அறிஞர்கள் வாதாடினார்கள். எண்ணிக்கை பலத்தைக் கொண்டு தான் அன்றைக்கு அந்த நாட்டிலும் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. வெள்ளையரல்லாதார்கள் அனுமதிச் சீட்டு இல்லாமல் வெளியில் போனால் ஐந்து ஆண்டு, ஆறு ஆண்டு கும் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. தண்டனை இவ்வளவு மலிவாக்கப்பட்டது விளாவு என்ன? “தண்டனை பெறுவது தான் பெறுகிறோம், நல்ல குற்றமாகவாவது செய்துவிட்டுத் தண்டனை பெறுகிறோம்” என்று மிகவும் பயங்கரமான குற்றங்களை இன்றையதினம், செய்ய ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

ஆப்படி நீங்களும் நாட்டு மக்கள் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களை புதிது புதிதாகச் சிருஷ்டித்துக் கொண்டே போவதன் மூலம் இன்றைக்குச் சட்டத்திற்குள்ள மதிப்பை மாய்க்கிறீர்கள். தண்டனை பற்றி மக்கள் உள்ளத்தில் வைத்திருக்கிற பயத்தை நீக்குகிறீர்கள். புதிய அடக்கு முறைகளின் மூலம் புதிய புதிய குற்றவாளிகளை உண்டாக்குகிறீர்கள். ஆகவே இந்த மசோதா மூன்றாவது தடவையாக மன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேறும் சமயத்தில் இந்த மன்றத்திலே நாங்கள் இருக்க விரும்பவில்லை. வெளியேறுகிறோம்.

[Then the hon. Members belonging to the Opposition parties walked out of the House.]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்த ஆட்சேபனைகளுக்கு நான் நேற்றும், இன்றும், பன் முறையும் விளக்கம் தெரிவித்திருக்கிறேன். இத்தகைய ஆட்சேபனைகளுக்கு ஒன்றும் இடம் இல்லை என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினர்களுடைய போக்கை நிர்மாணிக்கக்கூடியவர்களோ அல்லது இதைப்பற்றி விளக்கம் சொல்லக்கூடியவர்களோ நான் அல்ல. எதிர்க்கட்சியினர் நடந்து கொள்ளும் விதம் எத்தனையோ இருக்கிறது. பலவகையில் நடந்து கொள்கிறார்கள், உலகத்திலே ஜனநாயகம் நடைபெறுகிற நாடுகளிலே. ஆனால் இங்கே இருக்கிற எதிர்க்கட்சிகளை—இந்த மசோதா பற்றி எதிர்க்கட்சியினர் எதிர்க்கவேண்டுமென்றால் எதிர்க்கட்டும். அதற்கு எத்தனையோ முறைகள் உண்டு. ஆனால் இந்த மசோதாவை வைத்துக்கொண்டு இது பொருத்தமானதா என்பதற்கு பிரமாதமான பெரிய பெரிய வார்த்தைகளை சொல்லுவதைக் கண்டால் அதுதான் எனக்கு வருத்தம் வருகிறது. எனக்கு என்ன வருத்தம் வருகிறதென்றால் நம்முடைய நாட்டில் எதிர்க்கட்சிகள் இந்த நிலைக்கு வந்துவிட்டதே என்பதுதான் எனக்கு வருத்தம். எனக்கு தெளிவின்மை இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். எனக்கு எல்லா அறிவும் உண்டு என்று சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சிகள் இதைக் கண்டு பயப்படவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இந்த மசோதாவைப் படித்துப்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th February 1959]

பாருங்கள். இந்த மசோதாவில் ஏதோ ஆட்சேபகரமான விளம்பரங்களை தவிர்க்கிறதேயொழிய வேறொன்றுமில்லை. எதிர்க்கட்சியை தாக்குவதற்கு வந்தது அல்ல என்று நான் பண்முறை விளக்கம் தெரிவித்திருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சியைத் தாக்குவதென்றால் அதற்காக இந்த மசோதா வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. எதிர்க்கட்சியைப்பற்றி ஒன்றும் இதில் இல்லை. தாங்களாகவே ஏதோ நினைத்துக்கொண்டு, அதை பெரிதாக்கிக் கொண்டு, தங்களுக்காகத்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறதென்று இதற்கு ஒரு சவால் விட்டால் அது அர்த்தம் இல்லாத சவால் என்று மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பலாத்காரத்தைத் தூண்டுகிற சுவரொட்டிகளைப்பற்றி இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டால் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் தங்களுடைய கட்சிக்கு எதிராகத்தான் இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். எந்தக் கட்சியும் இதற்கு ஒன்றுமே பயப்பட வேண்டாமென்று நான் சொன்னேன். எதற்காக கட்சிப் பிரச்னையைக் கொண்டுவர வேண்டும். இந்த மசோதாவைச் செய்து தானா நாங்கள் எதிர்க்கட்சியை அடக்கவேண்டும்? எதிர்க்கட்சியில் எல்லோருக்கும் தெரியும் இந்த மன்றத்திலுள்ள அத்தனை பேருக்கும் தெரியும் எத்தனை பிரச்னைகள். எதிர்க்கட்சிகள் இரண்டு பேர், மூன்று பேர், நான்கு பேராக இருந்தாலும், அவர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டு திட்டங்களை உருவாக்குகிறோம். இந்த முறையில் பிரச்னைகளைத் தீர்க்கப்பார்க்கிறோம். எதற்காக இப்படிப்பட்ட எதிர்ப்பு காட்டினார்கள் என்று தெரியவில்லை. எதிர்க்கட்சி சொல்லுவதை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதென்றால் அது தானா ஜனநாயகம்? இரண்டு பேராக இருந்தாலும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்று கேட்கிறோம். அவர்களுடைய யோசனைகளை சொல்லுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கிறோம். இன்று அவர்களுக்கு உதித்தது எல்லோருக்கும் உதித்தது. இதிலே ஒரு சந்தர்ப்பம் எதிர்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பது. அவ்வாறு உதிப்பதை நாம் கண்ணீர் முடிக்க கொண்டு எதிர்க்கவும் முடியாது. எதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கலாம், மூவனியேறலாம் என்பது அவர்களுடைய உரிமை, அவர்கள் மனதைப் பொருத்தது. இரண்டு நாட்களாக வாதம் நடந்து இப்போதும் பேசினார்கள்.

மசோதாவில் கலந்துக் கொள்வது, ஆட்சேபிப்பது அவர்களுடைய இஷ்டம். ஆனால் 'நாங்கள் ஒழிந்து போகிறோம்' என்று சொல்லி, அப்படி போவதென்றால் போகட்டும். டிவிஷன் எடுக்கிறார்கள், அப்போது அவர்களுடைய அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கலாம். இந்த மசோதா மனசாட்சிக்கு விரோதமாக இருக்கிறது. இது கொடிய சட்டம். இதற்கு நாங்கள் உடன்படமாட்டோம் என்று அவர்களுக்குத் தோன்றினால் டிவிஷன்போது அவர்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் பேசிவிட்டு, அவர்களுடைய கருத்தை சொல்லிவிட்டு, அவர்கள் சொன்னவற்றிற்கு சர்க்கார் தரப்பில் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று கூட கேட்காமல் 'நாங்கள் ஒழிந்து போகிறோம்' என்று சொல்லுவது முறையா என்பதை நாங்களும், இந்த மன்றத்திலுள்ளவர்களும் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம். நான் மீண்டும் சொல்லுகிறேன். இதில் அரசியல் ஒன்றும் இல்லை. அரசியல் பிரசாரம், நியாயமான பிரசாரம், ஆட்சேபகரமான பிரசாரம் எத்தனை செய்யலாம். இதற்கு ஒன்றும் இந்த மசோதா தடை செய்யவில்லை. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும், யாரும் தவறு செய்வதற்கு இடம் கொடுக்காது என்று சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

'That the Madras Open Places (Prevention of Disfigurement) Bill, 1958 (L.C. Bill No. 8 of 1958), as passed by the Council be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

18th February 1959]

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on Monday, the 2nd March 1959.

The House then adjourned.

VII.—PAPER PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE

B. Reports and other papers.

28. *A short report on the activities of the Government Museum and National Art Gallery, Madras and Government Museum, Pudukkottai, for the First half-year of 1958-59.*

